

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1544, 26 Οκτώβρη 2022

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**Νοσοκομεία, Βοήθεια στο Σπίτι,
Πλοία, COSCO, ΕΥΔΑΠ**

**ΤΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ
ΠΟΤΑΜΙ
ΦΟΥΣΚΩΝΕΙ
και θα τους πνίξει**

Γυρίστε
στις σελίδες
2, 3, 6, 7, 8, 9, 10 και 11

**ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**
Η πάλη για τη
δημοκρατία
σήμερα

Μια μέρα με
επαναστατικές
ιδέες και
συζητήσεις

**6
ΝΟΕΜΒΡΗ**

**Νομική
Σχολή
ΑΘΗΝΑ**

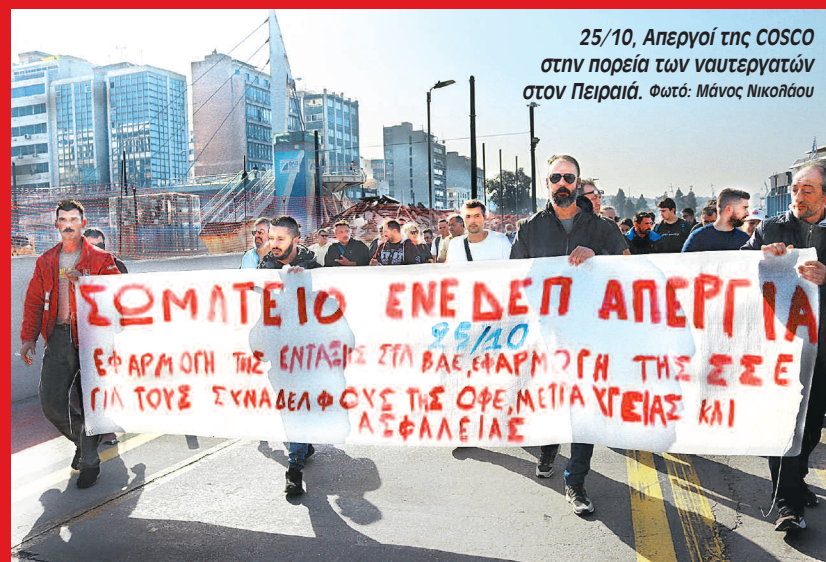
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Από την πολιτική κρίση
στην Επανάσταση

σελ. 3, 20

Η δίκη της Χ.Α.
Συνέντευξη με τον
Κώστα Παπαδάκη

σελ. 14, 15

“Σήμερα ο Πειραιάς, στις 9η όλη η χώρα”

Νέκρωσε από άκρη σε άκρη το λιμάνι του Πειραιά, από τα караβάκια της Σαλαμίνας και τη Ζώνη του Περάματος μέχρι το ΣΕΜΠΟ και το Χατζηκυριάκειο, την Τρίτη 25/10, ημέρα παμπειραιϊκής απεργίας στο λιμάνι. Ίσως για πρώτη φορά συντονίστηκαν από κοινού όλοι οι κλάδοι: οι λιμενεργάτες της COSCO, τα ναυτεργατικά σωματεία, τα πληρώματα στα ρυμουλκά και ναυαγοσωστικά, οι ναυπηγοξυλουργοί και οι εργαζόμενοι στο Μέταλλο. Όπως τόνισαν οι εκπρόσωποι όλων των κλάδων, αυτός ο συντονισμός αποτελεί παρακαταθήκη για τη συνέχεια των κινητοποιήσεων με κεντρικό σταθμό τη Γενική Απεργία στις 9/11. Η κινητοποίηση ξεκίνησε με συγκέντρωση έξω από τον ΗΣΑΠ του Πειραιά και στη συνέχεια έγινε διαδήλωση μέσα στο λιμάνι, η οποία κατέληξε στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Κοινός τόπος όλων ήταν η μάχη για αυξήσεις στους μισθούς, οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με όλα τα δικαιώματα και κυρίως να εξασφαλιστούν τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία της ζωής των χιλιάδων εργαζόμενων στο λιμάνι, την ώρα που τα εργατικά ατυχήματα πληθαίνουν όλο και περισσότερο και γίνονται πιο σοβαρά, μέχρι και θανατηφόρα. Γι' αυτό συμβολικά επιλέχτηκε η απεργία να γίνει τη μέρα που κλείνει ένας χρόνος από το τραγικό εργατικό δυστύχημα που κόστισε τη ζωή του λιμενεργάτη της COSCO **Δημήτρη Δαγκλή**. Μόλις τις τελευταίες δύο βδομάδες, 48χρονος καπετάνιος ρυμουλκού έχασε τη ζωή του κατά την ρυμούλκηση κρουαζιερόπλοιου στην Πάτμο, ενώ εργαζόμενος τραυματίστηκε πολύ σοβαρά σε ναυπηγείο στη Σαλαμίνα πέφτοντας από ύψος 14 μέτρων από ακατάλληλη σκαλωσιά.

Μέτρα ασφαλείας

«Παλιότερα υπήρχε περισσότερη ασφάλεια. Τώρα δουλεύουμε αναγκαστικά περισσότερες ώρες για να μπαλώσουμε τις θέσεις που δεν έχουν καλυφθεί, ενώ ούτε καλή συντήρηση υπάρχει», δήλωσε στην ΕΑ ο **Ανδρέας Γεωργίου**, ηλεκτροσυγκολλητής, μέλος του Συνδικάτου Μετάλλου. «Πρέπει να υπάρχει σωστική μονάδα σε κάθε χώρο επίσης. Ταυτόχρονα παλεύουμε για αυξήσεις στους μισθούς. Εμείς δουλεύουμε με τη Σύμβαση του 2009 και αυτή με νύχια και με δόντια την κρατάμε σε ισχύ, αλλά τότε ήταν πολύ πιο φτηνά όλα. Οι συνάδελφοι όλοι είναι ξεσηκωμένοι και έχουν διάθεση να παλέψουν».

Με πρόσχημα ότι ακρίβυνε το πετρέλαιο, εφοπλιστές και κυβέρνηση θέλουν να διαλύσουν τις Συλλο-

γικές Συμβάσεις των Ναυτεργατών με την αναμόρφωση του Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (ΚΙΝΔ). Αντίστοιχη προσπάθεια κάνει η COSCO προσλαμβάνοντας 200 εργαζόμενους με τρίμηνες συμβάσεις μέσω της Ομοσπονδίας Φορτοεκφορτωτών Ελλάδος (ΟΦΕ). «Έχει αναγορευτεί πλέον η ΟΦΕ ως εργολάβος της COSCO με τους νεοπροσληφθέντες να μην απολαμβάνουν τα δικαιώματα της ΣΣΕ που κερδίσαμε εμείς με τον πολύμηνο αγώνα μας, ώστε να είναι υποκείμενα εκβιασμού με τις συνεχείς ανανεώσεις. Τους αναγκάζουν να γραφτούν και στο εργοδοτικό σωματείο. Και την ίδια ώρα αποχωρούν παλιοί εργαζόμενοι, που είναι ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί εδώ σε σχέση με τις συνθήκες εργασίας. Μέσα από αυτή τη διαδικασία επιχειρείται μια ανακατανομή του εργασιακού δυναμικού. Αλλά οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ότι άλλος δρόμος από τον αγώνα δεν υπάρχει. Σήμερα παρέλυσε όλο το λιμάνι και στις 9/11 θα παραλύσει όλη η χώρα», τόνισε ο **Βασίλης Μανωλάκος**, μέλος ΔΣ της ΕΝΕΔΕΠ.

Εκδήλωση μνήμης στον Δ. Δαγκλή πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι της ίδιας μέρας στο ΣΕΜΠΟ από την ΕΝΕΔΕΠ παρουσία της οικογένειάς του. Μπροστά στο μνημείο που στήθηκε σήμερα προς τιμήν του, η αδερφή του, **Μαρούσα Δαγκλή**, ανέφερε εμφανώς συγκινημένη στον λόγο της: «Όσοι συνεργάστηκαν μαζί του ήξεραν πόσο προσεκτικός ήταν στην εργασία του. Προσπαθούν να σπιλώσουν τη μνήμη του. Το θεωρώ τελείως ανέντιμο και με θυμώνει αφάνταστα. Εύχομαι ο χαμός του Δημήτρη μας να είναι η πύλη που θα ανοίξει καλύτερες συνθήκες εργασίας και ασφάλειας για όλους τους εργαζόμενους».

ΕΥΔΑΠ

Συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις οι εργαζόμενοι στην ΕΥΔΑΠ με παράσταση διαμαρτυρίας στη Διοίκηση την Τετάρτη 26/10, ενώ τη Δευτέρα 31/10 κλιμακώνουν με στάση εργασίας 12μ-3μμ και συγκέντρωση στις 12μ στις εγκαταστάσεις της εταιρίας στον Περισσό.

Διεδικούν συμπληρωματική Συλλογική Σύμβαση με γενναίες αυξήσεις στους μισθούς, να δοθεί άμεση οικονομική βοήθεια για την αντιμετώπιση της ακρίβειας, να σταματήσει η επιχείρηση παρακολούθησης των εργαζομένων από τη Διοίκηση και να μην περάσει η ιδιωτικοποίηση του νερού, καλώντας την κυβέρνηση να συμμορφωθεί με την αντίστοιχη απόφαση του ΣτΕ.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη

Πάνω από χίλιοι/ες εργαζόμενοι/ες του προγράμματος “Βοήθεια στο Σπίτι”, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, πλημμύρισαν τους δρόμους του κέντρου της Αθήνας την Παρασκευή 21/10, ημέρα πανελλαδικής 24ωρης απεργίας στο ΒοΣ. Παλεύουν για μόνιμη και σταθερή εργασία για το σύνολο των εργαζόμενων του προγράμματος κόντρα στην ομηρεία των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, ύστερα και από την απόφαση του ΣτΕ που ακυρώνει την αυξημένη μοριοδότηση της ειδικής εμπειρίας στην προκήρυξη θέσεων εργασίας, αφήνοντας εκτός σχεδόν τους μισούς εργαζόμενους.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε στην πλατεία Κλαυθμώνος με χαιρετισμούς, ανάμεσά τους της **Νίκης Αργύρη** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης, που τόνισε ότι «Αίτημα όλου του εργατικού κινήματος είναι να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι σε όλους τους εργατικούς χώρους, να σταματήσουν οι απολύσεις, να γίνουν αυξήσεις στους μισθούς. Όλοι μαζί δίνουμε τη μάχη ενάντια σε μία κυβέρνηση, που μας υπολογίζει μόνο όταν βρισκόμαστε στους δρόμους. Γι' αυτό στη Γενική Απεργία στις 9/11 θα ενώσουν τις φωνές τους οι εργαζόμενοι από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και τις ΔΕΚΟ και μαζί τους οι φοιτητές και η νεολαία. Αυτή η απεργία μπορεί να σημάνει την κλιμάκωση για αγώνα διαρκείας και να ανοίξει ο δρόμος για τη νίκη».

«Λύση οριστική»

Στη συνέχεια, πραγματοποίησαν πορεία που βάδισε τη Σταδίου για να καταλήξει στο Σύνταγμα και το Υπουργείο Εσωτερικών στη Βασιλίσσης Σοφίας. Συνθήματα όπως «Βορίδη, Μητσοτάκη, ακούστε το καλά, θέλουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά», «Δύο φορές ΑΣΕΠ και χρόνια στη δουλειά, οι εργαζόμενοι δεν πάμε πουθενά», «Καμία ανοχή, καμία αναμονή, εδώ και τώρα, λύση οριστική» και «ούτε 160, ούτε οι μισοί, καμία συναδέλφισσα να μην απολυθεί» έδιναν τρομερό παλμό στην κινητοποίηση.

Η «πολιορκία» του υπουργείου από τη δυναμική των απεργών ανάγκασε τελικά τον διευθυντή να δεχθεί αντιπροσωπεία των εργαζομένων, η οποία ζήτησε νομοθετική ρύθμιση για να ικανοποιηθεί το αίτημα για μονιμοποίηση. Η απάντηση που πήραν είναι ότι θα πρέπει να περιμένουν μέχρι τις 15/11 για να μάθουν αν θα γίνει αποδεκτό αυτό το αίτημα. Μετά τη συνάντηση δήλωσαν ξεκάθαρα ότι δεν θα μείνουν στην αναμονή, αλλά θα συνεχίσουν αγωνιστικά και θα συμμετέχουν μαζικά

στη Γενική απεργία στις 9/11.

«Είμαστε όλοι/ες εγκεκριμένοι από το ΑΣΕΠ, κοινωνιολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, νοσηλευτές, ψυχολόγοι, οικογενειακοί βοηθοί και διοικητικοί», επισήμανε η **Στέλλα Σιμινή**, κοινωνιολόγος, ταμίας στο Σωματείο Εργαζομένων ΒοΣ νομού Λέσβου. «Τον Σεπτέμβρη, μετά από δύο χρόνια, βγήκαν οι οριστικοί πίνακες για τις θέσεις που είχαν προκηρυχθεί. Μέσα στην προκήρυξη υπήρχε μοριοδότηση για ειδική εμπειρία. Βάσει της απόφασης του ΣτΕ αυτό ακυρώνεται με αποτέλεσμα να είναι στον αέρα μεγάλο μέρος των εργαζόμενων 20 χρόνων στη δουλειά, που έχουν ειδική εμπειρία, που έβαλαν πλάτη εν μέσω πανδημίας, που έχουν δεθεί με τους ωφελούμενούς τους. Ζητάμε νομοθετική ρύθμιση, εδώ και τώρα μονιμοποίηση, δηλαδή το δίκαιο και το αυτόνοτο».

«Για άλλη μια φορά διαδηλώνουμε στην Αθήνα οι εργαζόμενοι του “Βοήθεια στο Σπίτι” από τη μία άκρη της Ελλάδας μέχρι την άλλη», δήλωσε η **Χρυσούλα Κλεισαρχάκη**, πρόεδρος των εργαζομένων του ΒοΣ Κρήτης. «Βρήκαν πρόφαση την απόφαση του ΣτΕ για να πετάξουν όλους τους εργαζόμενους έξω ή να μας κρατήσουν όμηρους με συμβάσεις για να κάνουν τις εκλογές και να μας διώξουν μετά. Σήμερα είμαστε πάνω από χίλια άτομα στον δρόμο. Όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν προσπαθήσει να ιδιωτικοποιήσουν το πρόγραμμα, αλλά δεν τα κατάφεραν χάρη στη μεγάλη αντίστασή μας. Έτσι δεν θα αφήσουμε ούτε αυτή την κυβέρνηση να μας διαλύσει».

«Σήμερα είναι μια πολύ μεγάλη κινητοποίηση. Θεωρώ ότι οι μισοί και παραπάνω εργαζόμενοι του ΒοΣ πανελλαδικά έχουν κατέβει σήμερα στην πορεία», μας είπε η **Κωνσταντίνα Χανιώτη**, κοινωνική λειτουργός στο ΒοΣ δήμου Αμαρουσίου. «Επί κόβιντ καλύψαμε τις ανάγκες όλων των κατοίκων. Ουσιαστικά το ΒοΣ είναι πρωτοβάθμια κοινωνική δομή. Γι' αυτό δεν θα έπρεπε να είμαστε σε αυτή τη θέση, αλλά να μας διασφαλίσουν μόνιμα. Ήδη σε πολλούς δήμους το προσωπικό είναι μειωμένο και χρειαζόμαστε κι άλλο προσωπικό. Ειδικά σε μια τέτοια περίοδο ακρίβειας και φτώχειας, οι απαιτήσεις αυξάνονται. Η κυβέρνηση έχει την ευθύνη να μην αφήσει ακάλυπτο από βοήθεια τον φτωχό κόσμο που έχει ανάγκες. Χρειάζεται να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις και να δώσουμε δυναμικό παρών στην πανεργατική απεργία στις 9/11».

Μάνος Νικολάου

20 Οκτώβρη, Αθήνα. Πανυγειονομική απεργία. Φωτό: Μάνος Νικοϊάου

Εμπρός για απεργιακό ποτάμι που θα τους πνίξει

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί με κάθε τρόπο να εμφανίσει ότι δεν υπάρχουν ανοιχτά κοινωνικά και πολιτικά μέτωπα. Ούτε σκάνδαλα ούτε φουσκωμένοι λογαριασμοί -η μόνη εκκρεμότητα είναι πότε θα αναρρώσει ο Δένδιας για να ξαναρχίσει η «υψηλή διπλωματία» που βάζει τον Ερντογάν στη θέση του.

Στο μεταξύ ο Μητσοτάκης υποδέχεται τον Όλαφ Σολτς στην Αθήνα για να δουν πώς θα εξυπηρετηθούν και οι γερμανικές απαιτήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο. Βάλτε στην εικόνα και τα συγχαρητήρια του Μητσοτάκη για την ανάληψη της πρωθυπουργίας στην Ιταλία από τη Μελόνι και το παζλ συμπληρώνεται: πιο «πολιτισμένη» διακυβέρνηση που υπερασπίζε-

ται τις «μεγάλες αξίες» της Δύσης από τους «βάρβαρους» δεν υπάρχει.

Μόνο που έξω από αυτήν την πλαστή εικόνα υπάρχει μια τελείως διαφορετική πραγματικότητα: Μήπως και η Βρετανία από την ώρα που βγήκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση πέρασε στην κατηγορία των «βαρβάρων» και δεν μπορεί να στεριώσει πρωθυπουργό χωρίς να πυροδοτήσει κρίση χρέους με τα ομόλογα; Μήπως οι απεργοί στους δρόμους της Αθήνας αλλά και στο Παρίσι και στο Λίβερπουλ ζουν σε άλλο πλανήτη από τη Ντίσνεϋλαντ του Κούλη;

Απεργιακό ημερολόγιο

Όταν προκηρύχθηκε η Γενική Απεργία της 9 Νοέμβρη από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ οι μόνες απεργίες που υπήρχαν στο ημερολόγιο ήταν αυτή των εργαζόμενων στα Νοσοκομεία στις 20 Οκτώβρη και η μάχη των εργατών στη Μαλαματίνα. Τώρα, μια βδομάδα μετά τη συγκλονιστική απεργία των εργατών της Υγείας, η ατζέντα γεμίζει με τη μεγάλη κινητοποίηση των εργαζόμενων στο Βοήθεια στο Σπίτι την περασμένη Παρασκευή, την απεργία στα καράβια την Τρίτη 25 Οκτώβρη, στην Cosco την ίδια μέρα, την κινητοποίηση στην ΕΥΔΑΠ την επόμενη και ξανά τη Δευτέρα και ο κατάλογος μεγαλώνει.

Δεν είναι σχήμα λόγου ότι το απεργιακό ποτάμι φουσκώνει και μπορεί να γίνει η δύναμη

που θα πνίξει αυτή την κυβέρνηση που τρέχει να κρύψει τη σαπίλα της. Το πραγματικό ζήτημα είναι πώς μπορούμε να οργανωθούμε για να κάνουμε πράξη αυτή την προοπτική.

Το πρώτο βήμα είναι να απλώσουμε την οργάνωση των απεργιών σε όλους τους χώρους από τα κάτω. Οι εργαζόμενοι στην Υγεία εξασφάλισαν την επιτυχία της απεργίας τους οργανώνοντας συνελεύσεις από νοσοκομείο σε νοσοκομείο και φτιάχνοντας απεργιακές επιτροπές. Μπορούμε να απλώσουμε το παράδειγμά τους παντού. Είναι μύθος η πιπίλα ότι «ο κόσμος κοιμάται». Δείτε με πόσο ενθουσιασμό υποδέχθηκε ο κόσμος στη συναυλία του ΛΕΞ τους απεργούς της Μαλαματίνας.

Πίσω από τη βιτρίνα της προπαγάνδας της, και η κυβέρνηση της ΝΔ βρίσκεται σε κρίση. Στη Βρετανία, τη χώρα των Μόντυ Πάιθον, η άρχουσα τάξη ανακάλυψε ότι παίζεται το έργο «Ένας προφήτης, μα τι προφήτης». Και ο «δικός μας» Μωυσής στο ίδιο έργο παίζει. Η πολιτική κρίση είναι συστημική, όπως προβάλλει το ΣΕΚ στο μονοήμερο συζητήσεων που οργανώνει στις 6 Νοέμβρη.

Γι' αυτό έχει ξεχωριστή σημασία η οργάνωση από τα κάτω από εργατικό χώρο σε εργατικό χώρο. Χτίζει το δίκτυο της δύναμης των εργατών για να νικάνε οι απεργίες και να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση, αλλά και ετοιμάζει την εναλλακτική, την εργατική δημοκρατία.

Παλεύουμε για να πάρει η εργατική τάξη τον έλεγχο παντού και στην οικονομία και στην πολιτική, για να απαλλαγούμε από τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού. Εμπρός να κάνουμε τις απεργίες μας βήματα προς αυτή την προοπτική με έναν πανεργατικό σεισμό στις 9 Νοέμβρη και με δυνατή επαναστατική Αριστερά.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Μια πολιτική κρίση, μα τι κρίση!

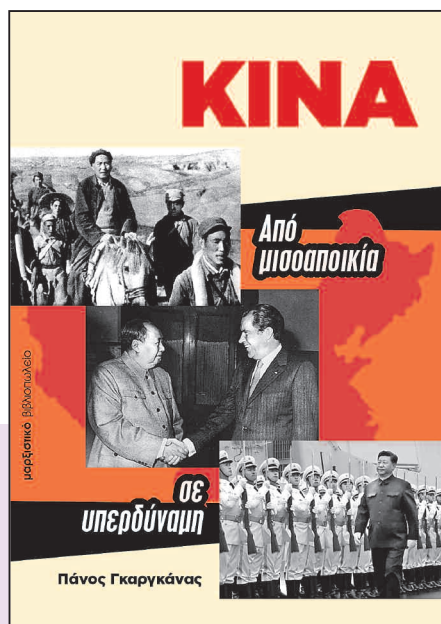
Συνεχίζεται η τεράστια πολιτική κρίση στην Βρετανία μετά την αποχώρηση της Λιζ Τρας από την θέση της πρωθυπουργού μέσα σε λιγότερο από πενήντα μέρες από την εκλογή της στην ηγεσία του κόμματος των Συντηρητικών στις 6 Σεπτέμβρη.

Την Δευτέρα 24 Οκτωβρίου όλοι ανέμεναν την ανάδειξη του Ρίσι Σούνακ (που είχε χάσει τον Σεπτέμβρη από την Τρας στην ψηφοφορία του κόμματος των Συντηρητικών) στην θέση του νέου πρωθυπουργού,

Ο Σούνακ (υπουργός Οικονομικών επί Τζόνσον και ένας από τους βασικούς συντελεστές που τον οδήγησε σε πτώση) και η Π. Μόρντοντ (υφυπουργός Εμπορίου επί κυβέρνησης Τζόνσον, αναβαθμίστηκε σε υπουργό Άμυνας στη σύντομη κυβέρνηση την Λιζ Τρας) ήταν μέχρι την Δευτέρα το πρωί, οι μοναδικοί υποψήφιοι. Μαθαίνοντας τα νέα της παραίτησης της Τρας από τον Άγιο Δομίνικο που έκανε διακοπές, ο πρώην πρωθυπουργός Μπόρις Τζόνσον δήλωσε ότι θα είναι και αυτός υποψήφιος. Όμως τα πράγματα γι' αυτόν πήγαν στραβά από την αρχή.

Στο αεροπλάνο με το οποίο επέστρεφε στην Βρετανία, ταξιδεύοντας στην οικονομική θέση (!) έγινε δέκτης γιουχαϊσμάτων από τους συνεπιβάτες. Την Κυριακή 23/10 μετά από μια σειρά γελοίων μηχανορραφιών παραιτήθηκε από την υποψηφιότητα χωρίς καν να κάνει δήλωση. Το Σάββατο είχε προηγηθεί μια ανεπιτυχής του προσπάθεια να πείσει τον Σούνακ να αποσυρθεί μπλοφάροντας ότι έχει εξασφαλίσει την υποστήριξη 100 βουλευτών.

Συνέχεια στη σελίδα 20

Νέα έκδοση από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Βομβαρδισμοί και «δίαυλοι επικοινωνίας». Αυτές οι λέξεις χαρακτηρίζουν τις εξελίξεις στον πόλεμο ΝΑΤΟ-Ρωσίας στην Ουκρανία.

Το σαββατοκύριακο 22-23 Οκτώβρη ένα νέο κύμα ρωσικών επιθέσεων έπληξε στόχους υποδομής σε ουκρανικές πόλεις. Πύραυλοι και οι «drones καμικάζι» -που έχει προμηθεύσει το Ιράν στην Ρωσία- κατέστρεψαν μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και άλλους στόχους. Αυτές οι επιθέσεις που έχουν ξεκινήσει από τα μέσα του μήνα, έχουν καταστρέψει σχεδόν τις μισές θερμοηλεκτρικές μονάδες που παράγουν περίπου το 40% της ηλεκτρικής ενέργειας της Ουκρανίας.

Οι τελευταίες επιθέσεις άφησαν 1,5 εκατομμύριο ανθρώπους χωρίς ηλεκτρικό σε 10 περιοχές της χώρας. Ήδη η ουκρανική ΔΕΗ κάνει διακοπές στην παροχή ρεύματος στο Κίεβο στην προσπάθεια να περιορίσει τη ζήτηση μέχρι να επιδιορθωθούν οι ζημιές. Επίσης οι ρωσικές επιθέσεις έχουν πλήξει και εργοστάσια που εξασφαλίζουν την κεντρική θέρμανση για τα μισά περίπου κτίρια της Ουκρανίας.

Είναι εργοστάσια που λειτουργούν με φυσικό αέριο ή άνθρακα και τα οποία «ξεσταίνουν» το νερό στο δίκτυο των σωλήνων που διατρέχει τις πόλεις και φτάνει μέχρι τα ψηλά πατώματα των πολυκατοικιών. Η Ουκρανία ήδη έχει μπει στην περίοδο που αρχίζει να λειτουργεί η κεντρική θέρμανση. Μέχρι στιγμής οι θερμοκρασίες είναι σχετικά υψηλές αλλά τον Δεκέμβρη μπορεί να πέσουν πολύ κάτω από το μηδέν. Αν οι επιθέσεις σε αυτά τα εργοστάσια συνεχιστούν, τότε εκατομμύρια άνθρωποι σε πόλεις όπως το Κίεβο θα μείνουν χωρίς θέρμανση στον πιο άγριο χειμώνα.

Η έλευση του χειμώνα είναι ο παράγοντας που καθορίζει και τους σχεδιασμούς των επιτελείων και στις δυο πλευρές του ιμπεριαλιστικού πολέμου. Η προσοχή των διεθνών ΜΜΕ έχει στραφεί στο νότιο μέτωπο, στην πολυαναμενόμενη Μάχη

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Αιματοβαμμένοι “δίαυλοι επικοινωνίας”

Λόιντ Όστιν (ΗΠΑ) - Σεργκέι Σοϊγκού, τα πραγματικά αφεντικά του πολέμου

της Χερσώνας. Το ουκρανικό γενικό επιτελείο, λένε τα ρεπορτάζ, συγκεντρώνει χιλιάδες στρατιώτες και πολεμικό υλικό για την επίθεση.

Άμαχοι

Στα «ψιλά» των ειδήσεων περνάει η προετοιμασία της επίθεσης: τα πλήγματα «ακριβείας» με τα οπλικά συστήματα που έχουν προμηθεύσει οι ΗΠΑ και άλλες χώρες του ΝΑΤΟ στον ουκρανικό στρατό. Η «ακρίβεια» αφορά τις πρόχειρες γέφυρες και τα φέρι που συνδέουν την Χερσώνα με την άλλη όχθη του Δνεπίερου. Τα χρησιμοποιούν όχι μόνο ο ρωσικός στρατός για να μεταφέρει υλικό και ενισχύσεις, αλλά και οι άμαχοι που φεύγουν από την Χερσώνα. Αλλά οι αμερικάνικες βόμβες χτυπάνε και αυτούς, με πολλούς νεκρούς και τραυματίες. Το πιο πρόσφατο χτύπημα έγινε την Πέμπτη, με 4 νεκρούς και 13 τραυματίες αμάχους.

Οι προβλέψεις δίνουν και παίρνουν από απόστρατους στρατηγούς και αναλυτές των περίφημων «δεξαμενών σκέψης» (δηλαδή των ανεπίσημων εκπροσώπων των γενικών επιτελείων). Πότε και πώς θα επιτεθεί ο ουκρανικός στρατός στην Χερσώνα; Μπορεί να περιμένει μέχρι την άνοιξη ή είναι ανάγκη να το κάνει τώρα για να επιδείξει μια ακόμα νίκη στους συμμάχους της Δύσης; Τί κάνει ο ρωσικός στρατός; Ετοιμάζεται για μάχη σε κατοικημένο χώρο θυσιάζοντας χιλιάδες πρόσφατα επιστρατευμένους και άπειρους φαντάρους ή έχει ξεκινήσει ήδη την εκκένωση της περιοχής;

Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο πόλεμος θα συνεχιστεί και μέσα στο χειμώνα σε όλα τα μέτωπα. Στο Ντονιέτσκ για παράδειγμα οι ρωσικές δυνάμεις προωθούνται αργά προς την πόλη Μπαχμούτ. Η κατάληψή της δεν θα έχει την επιχειρησιακή

σημασία που θα είχε ένα μήνα πριν, δηλαδή πριν την ουκρανική αντεπίθεση στο βορειανατολικό μέτωπο. Αλλά θα έχει μεγάλη προπαγανδιστική σημασία για τον Πούτιν και τους στρατηγούς του.

Εργαλεία θανάτου

Σε αυτή την κατάσταση, οι αμερικάνικες εφημερίδες είναι γεμάτες από εκκλήσεις για παροχή χειμερινού εξοπλισμού για τον ουκρανικό στρατό, για αρβύλες και ένδυση που θα του επιτρέψει να συνεχίσει τις επιχειρήσεις του στο βαθύ χειμώνα. Και βέβαια για περισσότερα όπλα: από αντιαεροπορικά συστήματα NASAMS μέχρι πιο «ταπεινά» εργαλεία θανάτου.

Είναι σαφές ότι η κλιμάκωση των πολεμικών επιχειρήσεων στην Ουκρανία, που απειλούν να ερημώσουν μεγάλες πόλεις, θέτει επί τάπητος την πιθανότητα ο πόλεμος να βγει

«εκτός ελέγχου» με άμεση σύγκρουση του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας ακόμα και με τη χρήση «τακτικών» πυρηνικών όπλων. Γι' αυτό «ξαφνικά» ενεργοποιούνται οι «δίαυλοι επικοινωνίας» ανάμεσα στις δυο μεριές.

Την Παρασκευή 21 Οκτώβρη τα έκπληκτα διεθνή ΜΜΕ ανακοίνωσαν ότι ο υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ Λόιντ Όστιν είχε μια μακρά τηλεφωνική συνομιλία με τον Σεργκέι Σοϊγκού, τον Ρώσο ομόλογό του. Ήταν η πρώτη τους απευθείας επαφή μετά από πέντε μήνες. Και προφανώς είχε προετοιμαστεί από τα «υπηρεσιακά» κανάλια. Το Πεντάγωνο αρνήθηκε να πει τι ακριβώς συζητήσαν οι δυο τους.

Στη συνέχεια ακολούθησε ένας γύρος τέτοιων τηλεφωνικών επαφών του Σοϊγκού με τους υπουργούς Άμυνας της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Τουρκίας και ξανά με τον Όστιν. Αυτή τη φορά ο Σοϊγκού δήλωσε ότι η Ουκρανική κυβέρνηση ετοιμάζει μια πυρηνική προβοκάτσια σε βάρος της Ρωσίας.

Όποια και αν είναι η αφορμή των επικοινωνιών, και οι δυο πλευρές εντείνουν τις επαφές τους για να προετοιμάσουν το έδαφος για τη λεγόμενη διπλωματική λύση. Η τελευταία που θα έχει το λόγο σε αυτή τη «λύση» θα είναι η κυβέρνηση της Ουκρανίας που υποτίθεται εκπροσωπεί τον «ελεύθερο κόσμο» σε αυτόν τον πόλεμο. Στα διεθνή ΜΜΕ έχουν ξεκινήσει οι προβλέψεις για το αν ο Μπάιντεν και ο Πούτιν θα συναντηθούν στα πλαίσια της συνόδου των G20 (των είκοσι πιο ανεπτυγμένων οικονομιών) στο Μπαλί της Ινδονησίας στις 15-16 Νοέμβρη.

Τα παζάρια και οι «μεσολαβήσεις» ανάμεσα στις Μεγάλες Δυνάμεις και τους περιφερειακούς «παίκτες» έχουν ξεκινήσει. Αλλά όπως όλα τα παζάρια των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, στηρίζονται στο αίμα και τη δυστυχία εκατομμυρίων ανθρώπων που πληρώνουν το κόστος της κρίσης ενός συστήματος που γεννάει πόλεμο και φτώχεια.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Μια μέρα γεμάτη ζωή, αλληλεγγύη και αντίσταση διοργανώθηκε την Κυριακή 23/10 στην πλατεία των Εξαρχείων από την ανοιχτή συνέλευση "Όχι μετρό στην πλατεία Εξαρχείων". Από το πρωί η πλατεία έσφυζε με δρώμενα όλων των ειδών (θεατρικά, μουσικά, παιδικές δραστηριότητες). Το μεσημέρι ακολούθησε περικύκλωση της πλατείας όπου κάτοικοι της γειτονιάς ενωμένοι με κορδέλες, πανό, τρικάκια και συνθήματα διαδηλώσανε την αντίθεσή τους στην καταστροφή της.

Συμμετείχαμε στην κινητοποίηση με το πανό της "Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας" και παρεμβήκαμε στον κόσμο συνδέοντας τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή των ελεύθερων χώρων και την καταστολή, με την συνολικότερη μάχη απέναντι στην κυβέρνηση της αστυνομοκρατίας, της ακρίβειας και του σεξισμού. Καλέσαμε όλους/ες στην πανεργατική απεργία στις 9/11 και στο μονοήμερο εκδηλώσεων που οργανώνει το ΣΕΚ «Κράτος και την Επανάσταση – Η πάλη για τη δημοκρατία σήμερα» στις 6/11. Η απεργία χρειάζεται να γίνει ο επόμενος μεγάλος σταθμός και γι' αυτό το κίνημα.

Το ενδιαφέρον του κόσμου ήταν πολύ μεγάλο και ελπιδοφόρο. Πολλοί θέλανε να μάθουν περισσότερα κι αυτό φάνηκε κι από τα πολλά φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης που διακινήθηκαν. Με αυτόν τον αέρα αισιοδοξίας θα συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη στην γειτονιά και συνολικότερα, μέχρι να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και τα σχέδιά τους.

Σωκράτης Ταγκόπουλος, μέλος τ.π. ΣΕΚ Εξαρχείων,
κοινοτικός σύμβουλος 1ου διαμερίσματος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας

Κάτω τα χέρια από τα Εξάρχεια

23/10, Πλατεία Εξαρχείων. Φωτό: Λαϊκή Συνέλευση Εξαρχείων/fb

Η Αριστερά

Η αντιπροσωπεία του ΣΕΚ στην ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει καταθέσει, από τις 11 Οκτώβρη, Σχέδιο Θέσεων για την 5η Συνδιάσκεψη του μετώπου. Στο κείμενο αναλύεται η πολύπλευρη κρίση του καπιταλισμού και τα αδιέξοδα της κυβέρνησης της ΝΔ. Διατυπώνεται η ανάγκη για μια αποφασιστική στροφή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στα καθήκοντα που βάζουν οι αγώνες σήμερα, στην προοπτική μιας δυνατής αριστερής αντιπολίτευσης ενάντια σε όποιους διαχειριστές του ελληνικού καπιταλισμού προκύβουν την επόμενη των εκλογών. Δημοσιεύουμε βασικά αποσπάσματα του κειμένου.

Η κυβέρνηση της ΝΔ βρίσκεται στη δεινή θέση να πρέπει να διαχειριστεί το πρόγραμμα των βάρβαρων επιθέσεων στην εργατική τάξη και τη νεολαία σε συνθήκες όπου και η κρίση του συστήματος εντείνεται και η εργατική τάξη και η νεολαία γενικεύουν τις πολιτικές εμπειρίες και τους αγώνες τους. Το 2012 η κυβέρνηση Παπαδήμου, που είχε συντριπτική κοινοβουλευτική πλειοψηφία και την στήριξη ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ τσακίστηκε από ένα δυνατό εργατικό και νεολαϊστικό κίνημα. Σήμερα η κυβέρνηση Μητσοτάκη βρίσκεται σε πολύ χειρότερη θέση.

Ούτε η καταστολή και η επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα των εργαζόμενων και της νεολαίας λειτουργεί σταθεροποιητικά για την ΝΔ. Η εκστρατεία του «νόμου και της τάξης» που ήταν η ιδεολογική σημαία της ενάντια στην Αριστερά, κουρελιάζεται στα μάτια της πλειοψηφίας των εργαζόμενων με τη μπόχα του «βαθέως κράτους» της ΕΥΠ και της ΕΛ.ΑΣ, των «επισυνδέσεων» και των διαδρομών τους μέχρι το πρωθυπουργικό γραφείο, να φτάνει παντού. Γι' αυτό οι νόμοι του Χρυσοχοϊδη δέχονται απανωτά χαστούκια, η απόπειρα της Κεραμέως να βάλει την πανεπιστημιακή αστυνομία πάει από αναβολή σε αναβολή.

Υπάρχουν χιλιάδες αγωνίστριες και αγωνιστές που παλεύουν να ανατρέψουν την κυβέρνηση της ΝΔ και ψάχνουν για εναλλακτική πέρα από τα όρια μιας «προοδευτικής διακυβέρνησης». Που έχουν την εμπειρία της υποταγής του ΣΥΡΙΖΑ και σαν κυβέρνηση και σαν αντιπολίτευση στις πιέσεις της κυρίαρχης τάξης στα πλαίσια της διαχείρισης του συστήματος. Που δεν καλύπτονται από το ΚΚΕ που παρά τις κριτικές από τα αριστερά αρνείται την ενότητα δράσης και της κλιμάκωσης των αγώνων.

Είναι ο κόσμος που πρωτοστατεί στις απεργίες και τις διαδηλώσεις, που συμμετέχει, στηρίζει και πλαισιώνει τις ενωτικές προσπάθειες της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και τις δυναμώνει, όπως είδαμε στις εκλογές στα συνδικάτα στα νοσοκομεία και στην εκπαίδευση, στην επιτυχία των ΕΑΑΚ στις φοιτητικές εκλογές, αλλά και στη μαζική συμμετοχή στις κινητοποιήσεις του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, στις κινητοποιήσεις ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις για την απελευθέρωση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ.

Είναι ο κόσμος που δεν θέλει να αφήσει την πάλη για τη δημοκρατία και τα δικαιώματά μας στο επίπεδο των κοινοβουλευτικών διακηρύξεων, αλλά να τα υπερασπίσει στο δρόμο, στο

χώρο δουλειάς, ανοίγοντας παράλληλα το ερώτημα «ποιοι αποφασίζουν» για όλες τις πτυχές της ζωής της πλειοψηφίας. Που αγκάλιασε την πρωτοβουλία 16 οργανώσεων της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς για κοινή διαδήλωση στις 25 Αυγούστου ενάντια στις υποκλοπές.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να κάνει μια ριζική στροφή για να επιδράσει σε όλο αυτόν τον κόσμο. Να πάρει ενωτικές πρωτοβουλίες και να απευθυνθεί στο δυναμικό της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς χωρίς αποκλεισμούς, για την συνεργασία σε όλες τις μάχες και τις εκλογές.

Στόχος μιας τέτοιας συνεργασίας δεν μπορεί να είναι η περιχαράκωση μιας μειοψηφίας του «χώρου», αλλά το άνοιγμα, η διεύρυνση και ενίσχυση του ρεύματος που στηρίζει πολιτικά τους αγώνες του σήμερα και βάζει στόχο να συγκροτήσει δυνατή αριστερή αντιπολίτευση ενάντια σε όποιο κυβερνητικό διαχειριστή του ελληνικού καπιταλισμού προκύψει μετά τις εκλογές.

Το καλοκαίρι μπροστά στο ενδεχόμενο πρόωγων εκλογών καταθέσαμε πρόταση στα στην ΚΣΕ και στο ΠΣΟ για συνεργασία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής ριζοσπαστικής αριστεράς. Η πλειοψηφία των οργάνων απέρριψε αυτή την πρόταση, υποτιμώντας την πολιτική δυναμική που μπορεί να δημιουργήσει μια τέτοια συνεργασία πατώντας πάνω στη σημερινή ριζοσπαστικοποίηση πλατιών στρωμάτων εργαζόμενων και νεολαίας. Σαν ΣΕΚ πήραμε την πρωτοβουλία να καλέσουμε σύσκεψη με αντικείμενο τη διερεύνηση των δυνατοτήτων για μια τέτοια ενωτική παρέμβαση στις μάχες και στις εκλογές. Η μεγάλη πλειοψηφία των συμμετεχόντων στάθηκε θετικά απέναντι σε αυτή την προοπτική.

Αυτή η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί. Η ανάληψη μιας τέτοιας πολιτικής πρωτοβουλίας είναι κομβικό στοιχείο στη στροφή που χρειάζεται να κάνει το μέτωπό μας. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν έχει την πολυτέλεια να χάσει αυτή την ευκαιρία. Αντίθετα, χρειάζεται να συμμετέχει

με όλες τις δυνάμεις της, να πρωταγωνιστήσει, στην προσπάθεια για ενωτικό κατέβασμα του χώρου της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς στη μάχη των επερχόμενων εκλογών.

Οι βασικές αιχμές μιας τέτοιας παρέμβασης διαμορφώνονται ήδη στους αγώνες και τις πολιτικές εμπειρίες της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

- Η απάντηση στην ακρίβεια και τη φτώχεια είναι τα σωματεία και οι απεργίες μας, η πάλη για συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις πολύ πάνω από τον πληθωρισμό, για να στείλουμε στα σκουπίδια το νόμο Χατζηδάκη και όλες τις αντεργατικές επιθέσεις. Με απεργίες απαντάμε στις ιδιωτικοποιήσεις, επιβάλλουμε μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις στη δημόσια Υγεία, Παιδεία, Δήμους, σε όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες.

- Η διαγραφή του χρέους είναι η απάντηση στο σφαγείο των περικοπών και της φτώχειας που ήδη εφαρμόζονται και θα ενταθούν στο όνομα δημοσιονομικού πλεονάσματος το επόμενο διάστημα. Ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ του κεφαλαίου, του πολέμου και του ρατσισμού.

- Οι κρατικοποιήσεις των τραπεζών και όλων των βασικών επιχειρήσεων, όπως της ενέργειας, της υγείας, των μεταφορών, χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά και με εργατικό έλεγχο, είναι η απάντηση στο καταστροφικό χάος της «ελεύθερης αγοράς» και τα σκάνδαλα των κερδοσκοπών.

- Η πάλη για τη δημοκρατία, για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες είναι υπόθεση του εργατικού κινήματος και της συλλογικής του δύναμης. Η ΕΥΠ δεν μεταρρυθμίζεται, πρέπει να διαλυθεί. Αποπλισμός της ΕΛ.ΑΣ, κατάργηση των ΜΑΤ και όλων των «ειδικών» κατασταλτικών υπηρεσιών της. Οι αγώνες των εργαζόμενων που συγκρούονται με τις επιλογές των καπιταλιστών και της κυβέρνησης, φέρνουν στην ημερήσια διάταξη το ερώτημα «ποιοι αποφασίζουν» για την Παιδεία, την Υγεία, όλα τα ζητήματα που αφορούν τη ζωή εκατομμυρίων αν-

θρώπων. Φέρνουν την πάλη για τη δημοκρατία στα «άβατα» των χώρων δουλειάς.

- Απέναντι στην ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης που ανοίγει το δρόμο στους φασίστες να ανασυνταχθούν, παλεύουμε για σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, νομιμοποίηση των μεταναστών, να σαπίσουν στη φυλακή οι ναζί της Χρυσής Αυγής με ακόμα μεγαλύτερες ποινές στη νέα δίκη που διεξάγεται στο Εφετείο.

- Ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ΝΑΤΟ – Ρωσίας στην Ουκρανία και το βάθεμα της εμπλοκής στον πόλεμο, παλεύουμε ενάντια στην κούρσα των εξοπλισμών, για να κλείσουν οι βάσεις και για έξοδο από την πολεμική συμμαχία του ΝΑΤΟ. Ενάντια στους ανταγωνισμούς για τις ΑΟΖ και τις εξορύξεις που καταστρέφουν το περιβάλλον, λέμε ότι οι εργατικές τάξεις σε Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρο δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα. Κοινός είναι ο εχθρός, οι άρχουσες τάξεις και ο ιμπεριαλισμός.

- Η κυβέρνηση χύνει υποκριτικά δάκρυα για τις γυναίκες του Ιράν που ξεσηκώνονται μαζί με τους εργάτες και τους φτωχούς ενάντια στο καθεστώς, αλλά την ίδια στιγμή προωθεί την ατζέντα του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» εδώ, με σεξιστικές εκστρατείες ενάντια στο δικαίωμα στην έκτρωση. Θέλει τις γυναίκες «παιδομηχανές του έθνους».

Γι' αυτό η πάλη ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης είναι κεντρικό μέτωπο πάλης της επόμενης περιόδου. Παλεύουμε ενάντια στη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών που φορτώνει τα βάρη της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης στις πλάτες των γυναικών. Για την εργατική τάξη τα αιτήματα για πιο γρήγορη συνταξιοδότηση, δωρεάν παιδικούς σταθμούς, δημόσια γηροκομεία κλπ, είναι αιτήματα που αφορούν το σύνολό της, υπόθεση των συνδικάτων και των αγώνων τους. Η διεκδίκηση για ελεύθερες και δωρεάν εκτρώσεις, δένεται με την πάλη ενάντια στη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών.

- Το εργατικό κίνημα μπορεί να παίξει πρωτοπόρο ρόλο στην απόκρουση της λεηλασίας των ελεύθερων χώρων από τους κερδοσκόπους γης και ακινήτων, στην καταστροφή του περιβάλλοντος.

Η προοπτική αυτών των αγώνων δεν μπορεί να είναι άλλη από εκείνη της συνολικής σύγκρουσης και ανατροπής του συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, το πέρασμα του ελέγχου της οικονομίας στα χέρια του κόσμου της δουλειάς που παράγει τον πλούτο.

Το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ανάγκη να συζητήσει οργανωμένα και συντροφικά και να πάρει αποφάσεις δημοκρατικά για τις βασικές επιλογές του μετώπου.

Η προηγούμενη Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έγινε τον Μάρτη του 2018, δηλαδή πριν 4,5 χρόνια. Η σημερινή ΚΣΕ και ΠΣΟ έχουν εξαντλήσει από καιρό την εντολή τους. Η διολίσθηση σε διαδοχικές αναβολές είναι μέγιστο πολιτικό πρόβλημα.

Υπάρχει μόνος ένας τρόπος να προχωρήσει αυτή η απαραίτητη διαδικασία. Η προκήρυξη της 5ης Συνδιάσκεψης και η έναρξη με συγκροτημένο τρόπο (Σχέδια Θέσεων) του διαλόγου στο εσωτερικό μας, ο οποίος θα καταλήξει και στην εκλογή αντιπροσώπων για το ανώτατο σώμα που είναι η Συνδιάσκεψη. Δεν υπάρχουν υποκατάστατα για αυτή τη διαδικασία.

23/10, Θεσσαλονίκη. Εκδήλωση του Σωματείου Εργαζόμενων ΕΥΑΘ. Φωτό: Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη

ΕΥΑΘ

Πάλι για το νερό, πάλι για τη δημοκρατία

Τον Φεβρουάριο του 2022 η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε πως οι ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ πρέπει να βγουν από το Υπερταμείο, ορίζοντας ρητά ότι χρειάζεται να επιστρέψουν σε δημόσιο έλεγχο. Μέσα στο καλοκαίρι, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψήφισε τροπολογία που όχι μόνο δεν εφάρμοσε τα παραπάνω, αλλά αντιθέτως ακύρωσε την απόφαση του ΣτΕ. Πρόκειται για μια πρωτοφανή ενέργεια, που παραβιάζει απροκάλυπτα ένα από τα θεμελιώδη κεκτημένα του πολιτεύματος, την αρχή της διάκρισης των εξουσιών και θέτει σοβαρά ζητήματα για τη λειτουργία της Δημοκρατίας στην Ελλάδα.

Για τον λόγο αυτό στις 23 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε από το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ εκδήλωση με θέμα "Από τον αγώνα για το νερό, στον αγώνα για τη Δημοκρατία". Η τ. αντιπρόεδρος του ΣτΕ **Μαρία Καραμανώφ** στάθηκε στην εισήγησή της στους λόγους που κρίθηκε αντισυνταγματική η παροχή νερού με όρους κερδοφορίας. Ο δικηγόρος **Θανάσης Καμπαγιάννης** τόνισε τον ρόλο των σωματείων στην προάσπιση των δημοκρατικών κεκτημένων που βρίσκονται σε απειλή.

Ο δημοσιογράφος **Γιώργος Αυγερόπουλος** περιέγραψε την προσπάθεια που γίνεται να στηθεί χρηματιστήριο νερού μέσα σε συνθήκες κλιματικής κρίσης. Τέλος η δημοσιογράφος **Έλενα Ακρίτα** υπογράμμισε τις συνέπειες αυτής της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, από την εποχή της Θάτσερ μέχρι σήμερα. Από τις τοποθετήσεις που ακολούθησαν, ξεχώρισαν η παρέμβαση των εργαζόμενων στη Μαλαματίνα, που δίνουν απεργιακό αγώνα ενάντια στις απολύσεις της νέας διοίκησης, καθώς και του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης που έβγαλε το πρώτο ψήφισμα καταδίκης για την ακύρωση των αποφάσεων του ΣτΕ.

Το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ δίνει εδώ και χρόνια έναν μεγάλο αγώνα για την προάσπιση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα του νερού, με κορυφαία στιγμή την οργάνωση δημοψηφίσματος στη Θεσσαλονίκη το 2014, στο οποίο 98% των πολιτών τάχθηκε κατά της ιδιωτικοποίησης. Όπως βρεθήκαμε στην πρώτη γραμμή ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, έτσι θα βρεθούμε και τώρα στην πρώτη γραμμή για την υπεράσπιση της Δημοκρατίας, δίπλα σε όσες και όσους αντιλαμβάνονται, όπως κι εμείς, ότι βρίσκεται σε κίνδυνο.

Γιάννης Μήτζιας,
εργαζόμενος ΕΥΑΘ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Ο αγώνας στα χέρια των ΕΛΜΕ

Εβδομάδα γενικών συνελεύσεων ήταν αυτή που πέρασε για τις ΕΛΜΕ όλης της χώρας. Σύμφωνα με το πρόγραμμα που είχε ορίσει η ΟΛΜΕ, το Σάββατο 22/10 θα γινόταν η συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ. Πρόκειται για το όργανο της ομοσπονδίας που συνέρχεται μετά από ανάλογους γύρους γενικών συνελεύσεων προκειμένου να συγκεντρώσει τη συζήτηση και τις αποφάσεις και να ορίσει τα επόμενα αγωνιστικά βήματα.

Ενδεικτικό ίσως της συζήτησης στις συνελεύσεις είναι το γεγονός ότι η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ που πρόκειται στις παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΠΕΚ (ΠΑΣΚΕ) και ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), αποφάσισαν να αναβάλλουν τη συνέλευση των προέδρων με πρόσχημα τη μη εξεύρεση κατάλληλης αίθουσας. Ωστόσο το ίδιο Σάββατο 28 ΕΛΜΕ πραγματοποιήσαν σύσκεψη συντονισμού, σε μια αίθουσα 300 ατόμων στο 1ο ΓΕΛ στο Μπραχάμι. Όπως καταγγέλλουν, η απόφαση αυτή της ηγεσίας της ομοσπονδίας για αναβολή δεν είχε να κάνει με την αίθουσα. Έγινε κάτω από το βάρος των αντιδράσεων πολλών ΕΛΜΕ, ενάντια στη γραμμή που είχε η ηγεσία της ΟΛΜΕ για συμμετοχή στις εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια. Υπάρχει η εκτίμηση ότι η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ φοβήθηκε ότι η απόφασή του να συναινέσει στις ηλεκτρονικές εκλογές της Κεραμέως θα ανατρεπόταν στη συνέλευση των προέδρων. Πρόκειται για εκλογές στις οποίες μπαίνει σε εφαρμογή ο αντισυνδικαλιστικός νόμος Χατζηδάκη για ηλεκτρονική ψηφοφορία. Ήδη 36 ΕΛΜΕ έχουν κηρύξει αποχή από τις εκλογές, ενώ γίνεται κάλεσμα σε «όλες τις ΕΛΜΕ να πάρουν απόφαση καλέσματος σε ΑΠΟΧΗ από τις ηλεκτρονικές υπηρεσιακές εκλογές, ενάντια στον ν. Χατζηδάκη, που επιδιώκει να καταστείλει τους αγώνες και να βάλει στο γύψο τα συνδικάτα».

Η συζήτηση στις ΕΛΜΕ δεν περιορίστηκε στο ζήτημα των εκλογών για τα υπηρεσιακά συμβούλια. «Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία της μεγάλης πανεργατικής - πανελλαδικής απεργίας στις 9/11. Κανένα σχολείο να

μην ανοίξει!» σημειώνουν οι ΕΛΜΕ που συμμετείχαν στη σύσκεψη και βάζουν την προοπτική της κλιμάκωσης μετά την πανεργατική απεργία: «Επιδιώκουμε μετά την απεργία της 9ης Νοεμβρίου οι εκπαιδευτικοί να συνεχίσουν τον αγώνα τους για το σύνολο των αιτημάτων του κλάδου με νέο γύρο Γ.Σ. των ΕΛΜΕ, για να κλιμακωθεί ο αγώνας με απεργίες και διαδηλώσεις. Είναι σαφές ότι η άρνηση της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΟΛΜΕ να υποστηρίξει τους αναγκαίους αγώνες για την περίοδο, οφείλει να απαντηθεί από τις ΕΛΜΕ οι οποίες θα προχωρήσουν σε συντονισμένες αγωνιστικές δράσεις, ώστε να χαραχθεί μια νικηφόρα αγωνιστική πορεία για τον κλάδο και να μην επικρατήσουν πρακτικές που έχουν στόχο να κυριαρχήσει η αδράνεια και η απογοήτευση».

Απεργία

Κοινός τόπος ήταν η συνέχεια του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση. «Ήδη 31 ΕΛΜΕ είτε έχουν προκηρύξει, είτε έχουν αποφασίσει να προχωρήσουν στην προκήρυξη απεργίας - αποχής ενάντια στο θεσμό του Μέντορα-Συντονιστή. Καλούμε και τις υπόλοιπες ΕΛΜΕ της χώρας να προκηρύξουν Απεργία-Αποχή από τους συγκεκριμένους θεσμούς. Συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια στην αντιεκπαιδευτική αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, με βάση τις αποφάσεις του κάθε σωματείου. Καλούμε τους/τις εκπαιδευτικούς να δώσουν τη μάχη ενάντια στο σύνολο του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης... Στην Γ.Σ. Προέδρων θα επιδιώξουμε να ληφθεί απόφαση απεργίας - αποχής από το σύνολο των διατάξεων που σχετίζονται με την αξιολόγηση» αναφέρουν τα σωματεία των εκπαιδευτικών σε ανακοίνωσή τους μετά τη σύσκεψη που πραγματοποιήσαν.

«Στον απόηχο της σύσκεψης, η Ε' ΕΛΜΕ κατέβηκε σε στάση εργασίας τη Δευτέρα 24/10, στηρίζοντας τη μαθητική πορεία που έγινε την ίδια μέρα στα Προπύλαια. Ήταν μάλιστα προγραμματισμένη συγκέντρωση διαμαρτυρίας την ίδια μέρα στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευ-

σης Α' Αθήνας, από μια σειρά ΕΛΜΕ» μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Εύα Ηλιάδη**, εκπαιδευτικός και μέλος του Δικτύου "Η Τάξη μας". «Κεντρικό ζήτημα στην κινητοποίηση, μαζί με όλο το πακέτο διεκδικήσεων των εκπαιδευτικών, ήταν τα κενά και οι ελλείψεις προσωπικού στην εκπαίδευση. Αυτά τα κενά που η Κεραμέως βγαίνει και λέει ότι δεν υπάρχουν ενώ παράλληλα ζητάει από τους εκπαιδευτικούς να κάνουν υπερωρίες, επειδή ακριβώς αρνείται να προσλάβει κόσμο. Για μία ακόμα φορά ο διευθυντής της ΔΔΕ αρνήθηκε να συναντηθεί με τους εκπαιδευτικούς. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε τις κινητοποιήσεις μας. Να οργανώσουμε σε κάθε ΕΛΜΕ και σε κάθε σχολείο την απεργία στις 9 Νοέμβρη και να μην σταματήσουμε εκεί. Να κλιμακώσουμε με νέες απεργιακές κινητοποιήσεις σε συντονισμό και με άλλους κλάδους, γιατί η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο».

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Κινητοποίηση την Τετάρτη 26/10 οργανώνει η ΕΛΜΕ Πειραιά, στις 2μμ, στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά (Ελ. Βενιζέλου 35).

«Η συγκέντρωση έχει στο επίκεντρο τις διεκδικήσεις των αναπληρωτών κι αναπληρωτριών για μόνιμη και σταθερή εργασία» τονίζει η **Μαρία Ανδρέου**, μέλος της ΕΛΜΕ Πειραιά και του Δικτύου "Η Τάξη μας". «Πάντα είμαστε στο πλευρό των μη μόνιμων συναδέλφων κι απεργούμε προς υποστήριξή τους. Θα συγκεντρωθούμε επίσης προκειμένου να διαμαρτυρηθούμε για τον αυταρχισμό εις βάρος των συλλογικών δράσεων, την κατηγοριοποίηση των σχολείων, για να υπερασπιστούμε τα μορφωτικά και παιδαγωγικά δικαιώματα των μαθητών και μαθητριών. Δεν υπάρχουν καλοί και κακοί μαθητές. Εκπαιδευτικοί και μαθητές αγωνιζόμαστε μαζί. Τα παιδιά χρειάζονται και δικαιούνται ισότιμα ευκαιρίες, στήριξη, και γι' αυτό παλεύουμε».

21/10, Καυτατζόγλειο. Χαιρετισμός των απεργών της Μαλαματίνα στην συναυλία του ΛΕΞ. Φωτό: 902.gr

ΛΕΞ ΚΑΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ

Συνδυασμός νίκης

Η προηγούμενη «μεγαλύτερη χιπ χοπ συναυλία στην ιστορία» ήταν αυτή που έδωσε ο ΛΕΞ στη Νέα Σμύρνη. Μέχρι την Παρασκευή 21/10 όταν και πάλι σε συναυλία του ΛΕΞ, 30 χιλιάδες πλημμύρισαν το Καυτατζόγλειο Στάδιο στη Θεσσαλονίκη για να τον ακούσουν και να τραγουδήσουν μαζί του.

Οι αγώνες του κινήματος δεν έλειπαν από τη συναυλία. Οι απεργοί της Μαλαματίνας ανέβηκαν στη σκηνή και καταχειροκροτήθηκαν από το πολυπληθέστερο κοινό που έχουν συναντήσει μέχρι τώρα. Από σκηνής

παρέμβαση έγινε και για τον βιασμό της 19χρονης στο Α.Τ. Ομόνοιας, ενώ ανάμεσα στα πανό που σηκώθηκαν ήταν κι αυτό που ξεκαθάριζε με στίχους του ΛΕΞ ότι «Ο δρόμος ανατρέπει τα σκληρότερα παιδιά – Όλοι στην απεργία 9/11».

Διαβάστε στο τεύχος του περιοδικού **Σοσιαλισμός από τα Κάτω** που κυκλοφορεί το άρθρο του Γιώργου Πίττα με τίτλο «**Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα - σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης**» που γράφτηκε με αφορμή τη συναυλία της Νέας Σμύρνης.

ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ Νέο φιάσκο Πλεύρη

Δεύτερο φιάσκο μέσα σε δύο βδομάδες έζησε ο Πλεύρης. Μετά το κράξιμο στο ΓΝΑ Γεννηματάς στις 12 Οκτώβρη, η επίσκεψή του στο Ασκληπείο Βούλας στις 24 Οκτώβρη δεν πήγε καθόλου καλύτερα.

Οι εργαζόμενοι/ες του νοσοκομείου τον «υποδέχτηκαν» με μαζική συγκέντρωση, καταστρέφοντας την τελετή που είχε στήσει και εκεί για να κάνει

τον αγιασμό νέας πτέρυγας. Όπως και στο Γεννηματάς όπου η ανακαίνιση του ΤΕΠ έγινε με τα λεφτά του Ιδρύματος Λάτση, και αυτό το «έργο» αποτελεί δωρεά -αυτή τη φορά της εφοπλιστικής οικογενείας Μαρτίνου.

Σε όλη τη διάρκεια της ομιλίας του, δίπλα σε κάτι χαλάσματα και γεραμούς, ακούγονταν τα συνθήματα των εργαζόμενων για προσλήψεις και

μονιμοποιήσεις, ενάντια στους χορηγούς και την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Το φιάσκο ήταν ξανά τόσο μεγάλο που έπρεπε πάλι κάπως να δικαιολογηθεί στους παπάδες, τους δωρητές και τους υπόλοιπους προσκεκλημένους του. Το έκανε μιλώντας προκλητικά για «οργανωμένες μειοψηφίες». Όμως το ρεζιλίκι δεν το είχε γλυτώσει.

Μάταιες μανούβρες Πλεύρη-Παγώνη

Η μαζική και οργισμένη διαμαρτυρία των εργαζόμενων του ΓΝΑ Γεννηματάς πριν δυο βδομάδες, που χάλασε τη φιέστα των εγκαίνιων του ανακαινισμένου ΤΕΠ στο νοσοκομείο, ήταν ένα τεράστιο στραπάτσο για τον Πλεύρη. Το ίδιο ισχύει για τη ΔΑΚΕ που δεν κατάφερε, μέσα σε ένα νοσοκομείο που θεωρεί «άντρο» της, να αποτρέψει την κινητοποίηση.

Παρά τις τεράστιες πιέσεις που ασκήθηκαν στους εργαζόμενους να παραβρεθούν στη φιέστα και όχι στη διαμαρτυρία, η κυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη βρέθηκε στη δυσάρεστη θέση να βλέπει την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας, τον πρόεδρο της Βουλής και τους επίσημους προσκεκλημένους του Ιδρύματος Λάτση, δωρεά του οποίου έγινε η ανακαίνιση, να αποδοκιμάζονται από εκατοντάδες υγειονομικούς. Την επόμενη μέρα «απολογήθηκε» δημόσια στην κυβέρνηση, κυκλοφορώντας έναν λίβελο κατά της κινητοποίησης.

Συνέχεια αυτής της φιλοκυβερνητικής στάσης ήταν και η συνάντηση που «έστησε» η πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ και στέλεχος της ΔΑΚΕ ΓΝΑ Γεννηματάς, Ματίνα Παγώνη, με τον Πλεύρη την Τρίτη 18 Οκτώβρη, υποτίθεται για την βαριά υποστελέχωση των παθολογικών κλινικών του νοσοκομείου. Και μόνο το γεγονός ότι η συνάντηση ορίστηκε δυο μέρες πριν την πανυγειονομική απεργία ήταν αρκετό για να καταλάβει κανείς τη σκοπιμότητα της πρωτοβουλίας της.

Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή διαφώνησε με τη συνάντηση. Τα μέλη του στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ, **Όλγα Κοσμοπούλου, Δέσποινα Τσοσονίδου και Κώστας Καταραχάς**, μαζί με τους εκπροσώπους του σχήματος στο Γεννηματάς, **Μαρία Καραμπέλη, Χρίστο Αργύρη και Αργυρή Ερωτοκρίτου**, κυκλοφόρησαν ανακοίνωση με τη θέση τους:

«Ως Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή διαφωνούμε με την συνάντηση που όρισε η πρόεδρος με τον υπουργό στις 18/10/22. Ο διάλογος με το υπουργείο λίγες μέρες μετά τα εγκαίνια του νέου ΤΕΠ στο Γεννη-

ματά δεν έχει να μας προσφέρει τίποτα, τουναντίον. Ο Πλεύρης από το βήμα των εγκαίνιων προσέβαλε στο μέγιστο βαθμό και ανοιχτά απείλησε τους γιατρούς της πρώτης γραμμής λέγοντας ότι «αυτοί με τις ντουντούκες δε χωράνε στο δρόμο μας» της δήθεν «στήριξής του στο ΕΣΥ». Ο Πλεύρης και η κυβέρνησή του φέρανε την αστυνομία και την ΟΠΚΕ εμποδίζοντας τους συναδέλφους που συμμετείχαν στη δημοκρατικότατη παράσταση διαμαρτυρίας να εισέλθουν στο χώρο του νέου ΤΕΠ.

Μεθόδευση

Η πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ που όρισε τη συνάντηση, την ημέρα της διαμαρτυρίας ήταν με την πλευρά του υπουργείου. Επομένως πρόκειται ξεκάθαρα για μεθόδευσή της για να φιμώσει τους συναδέλφους του Γεννηματά, στο όνομα κάποιας «λύσης» που θα σκεφτούν μαζί με Πλεύρη. Τέλος, δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτε παραπάνω από τα ήδη γνωστά αιτήματα των συναδέλφων παθολόγων και επιπλέον δεν δεχόμαστε καμιά άλλη απάντηση πέραν της υλοποίησης των αιτημάτων αυτών.

Καλούμε τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ της ΕΙΝΑΠ να αρνηθούν τη συνάντηση με τον Πλεύρη. Την Πέμπτη 20 Οκτώβρη ας τολμήσει ο υπουργός να βάλει τα ΜΑΤ στο Υπουργείο Υγείας και να εμποδίσει συνάντηση με τις ομοσπονδίες, τα πρωτοβάθμια σωματεία μας και τους μαχόμενους απεργούς υγειονομικούς. **ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 20 Οκτωβρίου».**

Οι εκπρόσωποι της αριστεράς που συμμετείχαν στη συνάντηση, στο όνομα του διαλόγου, έκαναν λάθος. Ο διάλογος με τον εκάστοτε Υπουργό δεν είναι κάτι αποδεκτό σε κάθε περίπτωση και χρονική στιγμή, ανεξάρτητα από τις συνθήκες και τους όρους με τους οποίους γίνεται. Ο ρόλος των αριστερών δυνάμεων μέσα στα συνδικάτα είναι να παίρνουν υπόψη τους αυτά τα στοιχεία κάθε φορά, να τα εκτιμούν και να αποτρέπουν προσχηματικές και στημένες συναντήσεις, όπως η συγκεκριμένη.

Α.Β.

“Σεισμός” στη Σύρο

Ανεπανάληπτη ήταν η απεργιακή διαδήλωση στην Σύρο στις 20 Οκτώβρη, ημέρα της πανυγειονομικής απεργίας. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του κυκλαδτικού πρακτορείου ειδήσεων syrospress:

«Χιλιάδες Συριανοί συμμετείχαν με παλμό και βροντερή φωνή στην πορεία διαμαρτυρίας για την εξυγίανση κι επιτέλους εύρυθμη λειτουργία του Γενικού Νοσοκομείου Σύρου, όπως και αρμόζει ως Γενικού και όχι όπως έχει καταντήσει ως ένα μεγάλο πολυδύναμο Κέντρο Υγείας. Το ιστορικό “Βαρδάκειο και Πρώιο” είναι η μεγάλη ασφαλιστική δικλείδα ζωής και υγείας όχι μόνο των Συριανών, αλλά όλων των Κυκλαδιτών και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Από νωρίς, ο κόσμος έδειξε τις διαθέσεις του και σιγά σιγά γέμισε το δρόμο μπροστά από την κεντρική πύλη του νοσοκομείου. Η πορεία διέσχισε την κεντρική οδό Νικηφόρου Μανδηλαρά κι έφτασε στο λιμάνι

21/10, Σύρος. Φωτό: syrospress.gr

όπου όλοι περίμεναν το πλοίο από τον Πειραιά για να κάνουν όπως και συνέβη, μισή ώρα κατάληψη του καταπέλτη του εκφράζοντας με αυτό τον τρόπο την δυσάρεσκεια τους προς τις επιλογές της Κυβέρνησης και του Υπουργού Υγείας και Πλεύρη, ο οποίος φρόντισε να προκαλέσει κατά τη γνώμη πολλών και αυτή τη μέρα να βρίσκεται σε γειτονικό νησί (Σχοινούσσα), όπου θα εγκαθίστατο το νέο πολυδύναμο Κέντρο Υγείας του.

Μετά το πέρας του μισαώρου το πλήθος κατευθύνθηκε προς το Ιστορικό Κέντρο της Ερμούπολης. Να σημειώσουμε

σε αυτό το σημείο πως οι περισσότερες επιχειρήσεις και δημόσιες υπηρεσίες της πόλης έκλεισαν για 2 ώρες συμμετέχοντας έτσι στη διαμαρτυρία, ενώ στην Κυβέρνηση θα πρέπει να αρχίσουν να αλλάζουν τρόπο σκέψης, διότι ο κόσμος πλέον δείχνει συνειδητοποιημένος, εξοργισμένος και διατεθειμένος να παλέψει ακόμα περισσότερο για το αγαπημένο του νοσοκομείο. Ο εξαπλάσιος (τουλάχιστον 3.000 άτομα) του συνήθους αριθμού των διαμαρτυρομένων καταδεικνύει με απόλυτη σαφήνεια πως... η Σύρος σήμερα προειδοποιήσει!».

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για

ΥΠ.ΠΟ.

Οι συμβασιούχοι στο Υπουργείο Πολιτισμού καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Είναι ένα ψέμα ότι μας έχουν ανάγκη μόνο για λίγο. Το ότι μας στέλνουν σε διαφορετικά μέρη για δουλειά δεν αλλάζει την ουσία. Κάποιοι έχουν συμπληρώσει 10 και 15 χρόνια με συμβάσεις. Έχω υπόψη μου συναδέλφους που συνταξιοδοτήθηκαν ως συμβασιούχοι. Πριν πέντε χρόνια ήμασταν λίγο λιγότεροι από τους μόνιμους και αορίστου χρόνου. Αυτή τη στιγμή μπορεί να τους ξεπερνάμε σε αριθμό. Ο λόγος είναι ότι δεν γίνονταν ισάριθμες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και συνταξιοδοτήσεις.

Όλα τα έργα και οι ανάγκες δεν καλύπτονται ταυτόχρονα την ίδια χρονική περίοδο, γι' αυτό οι συμβάσεις δεν λήγουν όλες μαζί. Υπάρχει ένα αδιάκοπο μπες-βγες, με τον αριθμό των συμβασιούχων να μην είναι σταθερός. Το ότι το ονομάζουν λήξη σύμβασης δεν σημαίνει ότι δεν είναι απόλυση και ότι εσύ δεν μένεις άνεργος. Προκηρύσσουν μετά πάλι τις ίδιες θέσεις για παρεμφερή έργα. Άρα έχει σταθερή ανάγκη για προσωπικό. Αλλά το κράτος ειδικά για τους συμβασιούχους στο Υπουργείο Πολιτισμού δεν δίνει τίποτα, όλα είναι λεφτά από την ΕΕ μέσω ΕΣΠΑ. Άρα, εκτός των άλλων, είναι ζήτημα οικονομικής και πολιτικής επιλογής της κυβέρνησης να μην προχωράει σε μονιμοποιήσεις.

Στις 4 Νοέμβρη το σωματείο μας στον βράχο της Ακρόπολης καλεί σε γενική συνέλευση για τη Γενική Απεργία στις 9/11. Για να κλείσει η Ακρόπολη τη μέρα της απεργίας μαζί με όλα τα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, που είναι ο απώτερος σκοπός, χρειάζεται και ο συντονισμός με τους αρχαιοφύλακες, που και εκεί υπάρχουν πολλοί συμβασιούχοι. Γι' αυτό τα σωματεία πρέπει να καλύψουν και τους συμβασιούχους, παλεύοντας για το αίτημα της μονιμοποίησής τους.

Μ.Ζ., εργαζόμενος ΥΠΠΟ

ΔΗΜΟΙ

Οι συμβασιούχοι κόβιντ στους δήμους και στις περιφέρειες εξακολουθούμε να διεκδικούμε τη μόνιμη και σταθερή εργασία παρόλες τις προσπάθειες του υπουργού Βορίδη και της κυβέρνησης να βάλουν φραγμούς σε μια τέτοια προοπτική.

Με πάρα πολλές θετικές αποφάσεις στις εκδικάσεις των ασφαλιστικών μέτρων και με στήριξη δημάρχων και δημοτικών συμβουλίων, ένα πολύ μεγάλο μέρος πήραμε παράταση στη δουλειά και συνεχίζουμε τον αγώνα μας. Δεν αρκούν όμως τα δικαστήρια, χρειαζόμαστε τη στήριξη της ΠΟΕ-ΟΤΑ για να συσπειρωθούν όλοι οι εργαζόμενοι στους δήμους και να κατέβουμε στον δρόμο. Η απεργία που είχαμε κάνει πριν λίγους μήνες έδειξε την δύναμη και την διάθεση των συνάδελφων να αγωνιστούν και αυτή πρέπει να είναι η συνέχεια. Ειδικά τώρα, που είναι και οι συνάδελφοι του Βοήθεια στο Σπίτι σε κινητοποιήσεις. Να ενωθούν όλα τα ρυακία σε ένα μεγάλο ποτάμι που θα ενώνει όλους τους συμβασιούχους στον κοινό αγώνα για μόνιμες προσλήψεις.

Η απεργία στις 9/11 είναι ο πρώτος σταθμός σε μια τέτοια προοπτική ενώνοντας την φωνή μας με όλη την εργατική τάξη. Τα αιτήματά μας είναι κοινά. Δήμοι, σχολεία, νοσοκομεία παλεύουμε να καλύψουμε τις ανάγκες της κοινωνίας με δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες καθώς και μαζί με όλα τα κομμάτια του ιδιωτικού τομέα που αγωνίζονται για συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Δημήτρης Αργυροκαστρίτης,
εργαζόμενος με σύμβαση covid
στον δήμο Κερατσινίου

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Είμαι από τους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ. Δεν έχουμε δικαιώματα, δεν έχουμε αυξήσεις, δεν θεωρούμαστε εργαζόμενοι.

Μας λένε «ωφελομένους», που σημαίνει -και μας το έχουν πει και ευθέως- ότι μας κάνουν τη χάρη που εργαζόμαστε γιατί είμαστε και υψηλόμισθοι των 700 ευρώ μετά από έξι χρόνια. Και δεν είμαστε μόνο οι 4000 του ΟΑΕΔ, είναι πολλοί περισσότεροι οι συμβασιούχοι. Δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε με κανένα υπουργείο. Οι κενές οργανικές θέσεις ξεπερνάνε τις 40.000. Προσλήψεις καμία. Το 1 προς 1 δεν το έχουν εφαρμόσει κανείς και ποτέ τους. Γιατί δεν θέλουν να δώσουν λεφτά στο ΕΣΥ. Τα υπόλοιπα είναι γνωστά. Προϋπολογισμός μειωμένος, αυξημένος στην αστυνομία. Εξοπλισμός στα νοσοκομεία; Μηδέν. Πώς λειτουργούν τα νοσοκομεία; Με το φιλότιμο των εργαζομένων. Ξεκάθαρα. Για να αριθμήσουμε τα προβλήματα πρέπει να μιλάμε ώρες. Υπάρχει απαξίωση του ΕΣΥ και πριμοδότηση του ιδιωτικού τομέα. Όλοι, νομοθεσία, υπουργεία, κόμματα συμφωνούν με τα δικαιώματά μας, αλλά κανείς δεν κάνει τίποτα. Ποιος ξέρει γιατί. Ο Θεός μάλλον ξέρει, να τον ρωτήσουμε... Μόνο με αγώνα θα συνεχίσουμε. Και χρειάζεται μαζικός διαρκής αγώνας.

Παναγιώτης Παπανικολάου,
τραυματιοφορέας Έλενα Βενιζέλου
(δήλωση στην πανυγειονομική απεργία 20/10)

20/10, Πανυγειονομική απεργία στην Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

21/10, Πανελλαδική απεργιακή διαδήλωση του Βοήθεια στο Σπίτι. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μετά από ένα γύρο μαζικών συνελεύσεων σε όλη την Ελλάδα, η πανελλαδική απεργία στις 21/10 του Βοήθεια στο Σπίτι έπιασε ποσοστό συμμετοχής 95%, ενώ πάνω από ένας στους τρεις εργαζόμενους κατέβηκε στη δυναμική διαδήλωση που έγινε στην Αθήνα. Κάτω από αυτήν την πίεση το Υπουργείο Εσωτερικών αναγκάστηκε να δεχτεί την πρότασή μας για νομοθετική ρύθμιση με σκοπό τη μονιμοποίηση όλων, λέγοντάς μας ότι στα μέσα Νοέμβρη θα έχουμε απάντηση.

Από όλους τονίστηκε ότι δεν μένουμε με μια υπόσχεση που είναι στον αέρα. Επιμένουμε αγωνιστικά εδώ και τώρα για οριστική λύση και η γενική απεργία στις 9/11 θα είναι κεντρικός σταθμός για μας. Είμαστε κομμάτι του κινήματος των συμβασιούχων σε όλο το Δημόσιο και μαζί με τους μόνιμους παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή εργασία και μαζικές προσλήψεις. Από την κυβέρνηση και τους υπουργούς μέχρι τους δημάρχους, όλοι βολεύονται από αυτή την κατάσταση ομηρείας.

Προσπαθούν να σπάσουν την ενότητά μας με τις πολλές και διαφορετικές συμβάσεις, ώστε να χτυπούν κάθε κομμάτι ξεχωριστά, και ταυτόχρονα μας βάζουν εμπόδια για να οργανωθούμε συνδικαλιστικά. Όμως τελικά δεν τα έχουν καταφέρει. Αντίθετα. Οι συμβασιούχοι σε όλους τους χώρους είναι ένα σημαντικό κομμάτι του εργατικού κινήματος που δίνει μάχες και πολλές φορές πρωτοστατεί.

Νίκος Χατζάρας, μέλος ΔΣ ΕΠΥΒ Κ. Μακεδονίας

όλους

ΔΕΣΦΑ

Μόνιμοι και 18% αύξηση

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία του πολέμου, της ακρίβειας, της προσπάθειας διάλυσης των συλλογικών συμβάσεων, εμείς ως εργαζόμενοι στο Φυσικό Αέριο στη ΔΕΣΦΑ θα συμμετέχουμε στην απεργία στις 9/11 για να παλέψουμε για όλα μας τα αιτήματα μαζί με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα. Για να αυξηθούν οι μισθοί πάνω από τον πληθωρισμό, για καλύτερη ΣΣΕ, για μονιμοποίηση όσων συμβασιούχων έχουν απομείνει, για ένταξη στα ΒΑΕ.

Μαζί κάνουμε την προσπάθεια να συντονιστούμε με τους εργαζόμενους σε φύλαξη και καθαριότητα. Πρόσφατα οι εργαζόμενοι στη Ρεβυθούσα μαζέψαμε υπογραφές και καταθέσαμε το αίτημα για 18% αύξηση μισθού για την αυξημένου κινδύνου εργασία μας.

Όλα όσα έχουμε κερδίσει, δεν μας χαρίστηκαν, αλλά τα κερδίσαμε με αγώνες. Αναγκάσαμε την εταιρία να ενσωματώσει το μεγαλύτερο κομμάτι των συμβασιούχων εργαζόμενων και να κερδίσουν μόνιμη και σταθερή δουλειά. Πριν τέσσερα χρόνια οι συμβασιούχοι ήταν τα τρία τέταρτα επί του συνόλου. Μετά από κάποιες απεργίες και την ενεργοποίηση του συνδικαλισμού στον χώρο, οι συμβασιούχοι αυτή τη στιγμή είναι πολλοί λιγότεροι, ενώ τους έχουμε αναγκάσει και σε παραπάνω προσλήψεις.

Η ΔΕΣΦΑ σε αυτή τη φάση θα αποτελέσει ενεργειακό κόμβο ως θερματικός σταθμός υγροποιημένου φυσικού αερίου. Η δουλειά στη Ρεβυθούσα έχει εντατικοποιηθεί για όλους τους εργαζόμενους. Κάθε τρεις μέρες έρχεται καράβι με LNG κι από Νοέμβρη θα είναι κάθε δύο μέρες. Γι' αυτό απαιτούμε και αυξήσεις. Ο ρόλος των εργαζόμενων στη ΔΕΣΦΑ είναι καθοριστικός και για να παλέψουμε ότι θα σταματήσει το φαγοπότι των καπιταλιστών που πλουτίζουν από την ενεργειακή κρίση εις βάρος της κοινωνίας. Η ελληνική κυβέρνηση προσπαθεί να εξασφαλίσει τις εξαγωγές της ενέργειας με βάση το κέρδος των λίγων, ενώ τα νοικοκυριά είτε είναι ελληνικά, είτε βουλγάρικα, σέρβικα, αλβανικά, θα έχουν πρόβλημα.

Γιώργος Φαράντος, πρόεδρος Πανελλήνιου Σύνδεσμου Εργαζόμενων Συμβασιούχων Φυσικού Αερίου

Η Πανεργατική Απεργία στις 9 Νοέμβρη έχει ήδη γίνει το σημείο αναφοράς για κάθε χώρο εργασίας, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με τις ομοσπονδίες και τα σωματεία, το ένα μετά το άλλο, να παίρνουν αποφάσεις συμμετοχής.

Σε αντίθεση με τις κλασσικές αφηγήσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που συνιστούν οικονομία δυνάμεων γιατί τα πράγματα είναι δύσκολα για την εργατική τάξη, η τελική ευθεία προς την πανεργατική είναι στρωμένη με οργισμένες και μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις. Το φθινόπωρο που ξεκίνησε με τη μεγαλύτερη πανεργατική διαδήλωση στη ΔΕΘ των τελευταίων χρόνων συνεχίζει όλο και πιο καυτό. Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη όσο και να προσπαθεί, δεν έχει καταφέρει να σβήσει αυτή τη φωτιά.

Οι υγειονομικοί στα νοσοκομεία βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης για να σταματήσουν τις εγκληματικές ελλείψεις και τη διάλυση του ΕΣΥ. Κινητοποιήσεις τοπικά είχαν πρωτοφανή συμμετοχή από τα νοσοκομεία Παίδων μέχρι το Γεννηματάς, ενώ στις 20/10 καταγράφηκε μια από τις μεγαλύτερες πανυγειονομικές απεργίες. Ένα μήνα πριν, οι δυνάμεις

του Συντονιστικού Νοσοκομείων έδιναν μάχη για να καλεστεί αυτή η απεργία κόντρα στις ανησυχίες όλων των υπόλοιπων ότι ο κόσμος «δεν τραβάει». Στους δήμους η δυναμική κινητοποίηση των εργαζόμενων στους Παιδικούς

Σταθμούς στα μέσα του μήνα απέτρεψε την διεύρυνση του ωραρίου, ενώ συγκλονιστική ήταν η παρουσία των εργαζόμενων του Βοήθεια στο Σπίτι που κατέβηκαν απ' όλη την Ελλάδα στην Αθήνα για να απαιτήσουν μονιμοποίηση. Οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις και για συμπληρωματική ΣΣΕ με αυξήσεις και ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Όλο το λιμάνι του Πειραιά, από τη Ζώνη του Περάματος μέχρι την COSCO, τους ναυτεργάτες και τα ρημουλκά, απέργησε ενωμένο την Τρίτη 25/10, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια. Παρά τη συνεχή καταστολή, η απεργία στη Μαλαματίνα κρατάει 3 μήνες τώρα γιατί έχει τη συμπαράσταση όλου του εργατικού κινήματος. Στους δρόμους και οι φοιτητές που μαζί με τους απεργούς στα Πανεπιστήμια κατάφεραν να σταματήσουν τα σχέδια της κυβέρνησης για Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Και η λίστα συνεχίζεται με τα ΜΜΕ, τις συγκοινωνίες, τα σχολεία...

Η απεργία στις 9/11 δεν θα είναι η αρχή, αλλά η αναγκαία ώθηση σε κάθε χώρο δουλειάς να κλιμακώσει στη συνέχεια για να τσακίσει τον προϋπολογισμό-σφαγείο που έρχεται και την ίδια την κυβέρνηση του Μητσοτάκη.

EPT

Τέρμα το “μπλοκάκι”

Στην ΕΡΤ μαζευτήκαμε κάποιιοι συνάδελφοι την Παρασκευή 21/10 για να δούμε πώς θα οργανώσουμε τη συμμετοχή από τον χώρο μας στην απεργία στις 9/11.

Έγινε μια γόνιμη κουβέντα με πολλούς προβληματισμούς και με συμμετοχή κόσμου που δεν ήταν πάντα ενταγμένος στην αριστερά. Συζητήσαμε πώς θα μπορέσουμε να ξαναζωντανέψουμε τον συνδικαλισμό στην ΕΡΤ, που είναι ένας χώρος που έχει εμπειρία αγώνων. Σε αυτό που καταλήξαμε επί της ουσίας είναι να οργανώσουμε εξορμήσεις, αλλά και να βάλουμε στόχο να κερδίσουμε ο καθένας δύο-τρεις συναδέλφους να κατέβουν μαζί μας στην απεργία με το πανό. Είναι μια αρχή για να συνεχίσουμε σε κάτι μεγαλύτερο και πιο δυναμικό.

Εγώ ως συμβασιούχος έχω μόνο υποχρεώσεις, αλλά κανένα δικαίωμα, εκτός του ότι πληρωνόμαστε κάθε τέλος του μήνα. Δεν θέλουμε να υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς δικαιώματα, ζητάμε μονιμοποίηση. Για να μπορώ να αποδίδω σαν εργαζόμενος, πρέπει να δουλεύω σε μια συγκεκριμένη θέση, όχι από δω κι από κει. Να μοιραζόμαστε την ανεργία μας δεν λύνει το πρόβλημα σε μας τους εργαζόμενους, αλλά σε αυτούς που τους συμφέρει να δηλώνουν άλλα νούμερα για την ανεργία κάθε εξάμηνο. Κάμποσα χρόνια τώρα η ΕΡΤ θέλει εργαζόμενους με μπλοκάκι χωρίς δικαιώματα και μεγάλο κόστος. Τον Μητσοτάκη αυτόν που τον ενδιαφέρει είναι, αν δεν μπορέσει να πουλήσει όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις, να τις εκμεταλλεύονται εργολάβοι και να μην υπάρχουν μόνιμοι εργαζόμενοι.

Α.Π., ηχολήπτης στην ΕΡΤ

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

“Να πιάσουμε το νήμα”

Για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε τη μαζική συμμετοχή των ηθοποιών στην πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη, καλούμε ως Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών να βρεθούμε την Πέμπτη 27/10, στις 5μμ στο θέατρο-πολυχώρο ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΝΑΔΥΣΗ (πρώην ΑΛΕΚΤΟΝ) στον Κεραμεικό (Πλαταιών και Σφακτηρίας).

Μετά την πανδημία, ο κλάδος των καλλιτεχνών ακόμα δεν έχει ανακάμψει. Η διεκδίκηση Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας στο Ελεύθερο Θέατρο για καλύτερες εργασιακές συνθήκες, αυξήσεις στους μισθούς, πληρωμένες πρόβες και πλήρη ασφάλιση παραμένει κεντρικό μας αίτημα. Δεν έχουμε τελειώσει ακόμα με τις εργοδοτικές σεξιστικές επιθέσεις, γι' αυτό χρειαζόμαστε αυτή την ασπίδα κόντρα στην επισφάλεια που λειτουργεί εκβιαστικά εις βάρος μας για να ανεχόμαστε κακοποιητικές συμπεριφορές.

Η ακρίβεια έχει κάνει το κόστος ζωής δυσβάσταχτο και αυτό απαιτεί οικονομική στήριξη στους καλλιτέχνες που κάθε τόσο ψάχνουν για δουλειά. Για να μην γίνει πολυτέλεια το θέατρο για τον περισσότερο κόσμο που τα βγάζει πέρα δύσκολα, χρειάζεται να επανέλθουν εργατικά εισιτήρια, πολύ φτηνά ή δωρεάν. Ο φετινός χειμώνας θα είναι δύσκολος για τους πολλούς μικρούς θιάσους και θέατρα, γι' αυτό χρειάζεται αύξηση των δαπανών για τον Πολιτισμό, για να επιβιώσουν και να προσφέρουν την τέχνη τους.

Μπορούμε να πιάσουμε το νήμα των δυναμικών κινητοποιήσεων που κάναμε την περίοδο της πανδημίας και η μαζική συμμετοχή στις 9/11 είναι καθοριστική. Δυστυχώς, στο τελευταίο ΔΣ του ΣΕΗ, η πλειοψηφία αρνήθηκε την κοινή πρόταση των παρατάξεων Ανατρεπτική Συσπείρωση, Συνέλευση και ΔΕΗ για γενική συνέλευση πριν την απεργία. Έχει περάσει ένας χρόνος από τότε που αποφασίσαμε σε συνέλευση να προχωρήσουμε στη διεκδίκηση ΣΣΕ με δικαιώματα, αλλά δεν έχει προχωρήσει τίποτα από τότε. Δεν παραιτούμαστε, παίρνουμε την πρωτοβουλία να οργανώσουμε από τα κάτω χώρο τον χώρο, στηριζόμενοι στη διάθεση των συναδέλφων να παλέψουν.

Πέρσα Κατσανούλη, Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

19/10, Η εκδήλωση ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία στο ΕΜΠ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«ΟΧΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ»

Μέτωπο κοινής αντίστασης

Με συζητήσεις που ανταποκρίνονται στο εύρος του μετώπου ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία και την αντιεκπαιδευτική πολιτική της Κεραμέως, πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις της Πρωτοβουλίας πανεπιστημιακών «Οχι Αστυνομία στα Πανεπιστήμια». Οι εκδηλώσεις έγιναν την Τετάρτη 19/10, σε έξι πανεπιστήμια σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Βόλο, Ηράκλειο και Ρέθυμνο.

Στην Αθήνα άνοιξαν τη συζήτηση οι αντιπρυτάνεις του ΕΚΠΑ **Δ. Καραδήμας**, του ΕΜΠ **Δρ. Γκιντίδης**, του ΠΑΔΑ **Έ. Παπαγεωργίου**, ο καθηγητής του Παντείου **Ξ. Κοντιάδης** και το μέλος του Δ.Σ. του ΔΣΑ **Δ. Σαραφιανός**. Τη συζήτηση συντόνισε ο Κοσμήτορας της Σχολής Μηχανικών Μεταλλείων-Μεταλλουργών ΕΜΠ **Δ. Καλιαμπάκος**. Στη συζήτηση μεταξύ άλλων πήραν το λόγο οι **Ζαμπία Κατσανεβάκη** από την Ομοσπονδία ΕΔΙΠ και **Αλεξάνδρα Παλαιού**, πρόεδρος του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΜΠ, καθώς και εκπρόσωποι φοιτητικών συλλόγων του ΕΚΠΑ και ΕΜΠ.

Η ανάγκη απομάκρυνσης της αστυνομίας από τα Πανεπιστήμια, τα προβλήματα υποδομών και υποχρηματοδότησης, η ανάγκη σύμπλευσης όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας στις διεκδικήσεις αλλά και οι εκτιμήσεις για το επίπεδο της κυβέρνησης και του κινήματος, ήταν τα βασικά ζητήματα που συζητήθηκαν.

Παρέμβαση έκανε και ο **Γιάννης Σηφκάκης**, μέλος του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος και της ΚΕΕΡΦΑ: «Η σημερινή συζήτηση δίνει τη δυνατότητα να προχωρήσει ο συντονισμός ανάμεσα στους πανεπιστημιακούς, τους εργαζόμενους στα πανεπιστήμια και τους φοιτητές, τόσο ενάντια στην προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας να επενδύσει στην πανεπιστημιακή αστυνομία και την καταστολή, όσο και ευρύτερα. Το γιατί γίνεται αυτή η κυβερνητική προσπάθεια έχει μπει πολύ καθαρά από τις τοποθετήσεις. Έχει να κάνει με το χτίσιμο του πανεπιστημίου των startups, που χαρακτηρίζεται από ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές, και

από την προοπτική των ιδιωτικοποιήσεων. Ένα πανεπιστήμιο που κουμάντο θα κάνουν οι επιχειρήσεις – χορηγοί. Και σε αυτή την κατεύθυνση χρειάζονται την καταστολή απέναντι σε ένα ολόκληρο κίνημα που τους αντιστέκεται.

Τί σημαίνει αστυνομία δεν το βλέπουμε μόνο σε σχέση με τα ΑΕΙ. Το βλέπουμε από το τί σημαίνουν οι βιασμοί στο Α.Τ Ομόνοιας, μέχρι τα ΜΑΤ στα Εξάρχεια, τις επιθέσεις στους απεργούς της Μαλαματίνας κλπ. Αυτό είναι το κράτος τους, αυτή είναι η αστυνομία, αυτή είναι και η πανεπιστημιακή αστυνομία. Κομμάτι της κυβερνητικής προσπάθειας να σταματήσει ένα κίνημα που την παλεύει από την πρώτη στιγμή που βγήκε».

Κυβέρνηση στον τοίχο

«Χρειάζεται όμως να έχουμε κατά νου, ότι δεν είμαστε εμείς με την πλάτη στον τοίχο, αλλά αυτή η κυβέρνηση. Θα θέλανε να έχουν συναίνεση κι επειδή δεν τη βρίσκουν επενδύουν στην καταστολή. Πουθενά δεν τα καταφέρνουν. Η πρώτη διαδήλωση μετά την εκλογή τους τον Ιούλιο του 2019 έγινε ενάντια στην κατάργηση του ασύλου με χιλιάδες στους δρόμους κι από τότε ξανά και ξανά έχουμε κάνει τους νόμους τους κουρελόχαρτο. Να συνεχίσουμε. Όλοι μαζί στην πανεργατική στις 9 Νοέμβρη. Η κυβέρνηση κρέμεται από μια κλωστή κι έχουμε τη δύναμη να την αποτελειώσουμε», συνέχισε.

Στην εκδήλωση που έγινε στον **Βόλο** έγινε τοποθέτηση από τον **Τάσο Τσιούνη**, μεταπτυχιακό φοιτητή και μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές, ο οποίος δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Στην παρέμβασή μας μιλήσαμε για το ζήτημα της πανεπιστημιακής αστυνομίας ως κομμάτι της συνολικής επίθεσης στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Η κυβέρνηση στοχοποιεί τον συνδικαλισμό και την πολιτικοποίηση των σχολών κι επιδιώκει την καταστολή της αντίστασης γιατί ακολουθεί τις επιταγές του κεφαλαίου για την Παιδεία. Θέλουν το χτίσιμο ενός πανεπιστημίου σε σύνδεση

με τις επιχειρήσεις και την υποταγή της έρευνας στα κέρδη των μεγάλων εταιριών. Πρόκειται για μια στρατηγική επίθεση, και στρατηγική πρέπει να είναι και η απάντηση. Γι' αυτό και χρειάζονται συμμαχίες κι εκτός πανεπιστημίου. Κοινός αγώνας με όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης. Σε αυτό το σημείο έρχεται η πανεργατική απεργία. Δεν είναι ζήτημα ξεχωριστό από τη μάχη που δίνουμε στις σχολές. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται όλο το πανεπιστήμιο να απεργήσει – από τους καθηγητές, μέχρι τις καθαρίστριες, κι από τους φοιτητές, μέχρι το ερευνητικό προσωπικό και τους διοικητικούς - και να κατέβει στο δρόμο με την εργατική τάξη. Και να δοθεί απεργιακή συνέχεια, γιατί αν μιλάμε για υποχρηματοδότηση και κυβερνητικές προτεραιότητες στην καταστολή, ακολουθεί η κατάθεση του προϋπολογισμού, όπου όλα αυτά αποτυπώνονται ξεκάθαρα».

Στην εκδήλωση που έγινε στο **Ηράκλειο Κρήτης** καταδικάστηκαν ομόφωνα τα σκηνικά αστυνομικής παρουσίας και αστυνομικής βίας που διαδραματίστηκαν τους τελευταίους μήνες στα πανεπιστήμια. Όπως τονίζεται σε δελτίο Τύπου που εξέδωσαν οι πανεπιστημιακοί μετά την εκδήλωση: «Τα εκατομμύρια ευρώ που δαπανώνται για την πρόσληψη των 1.000 ΟΠΠΙ προτείνουμε να διατεθούν για την πρόσληψη νέου προσωπικού, για υποτροφίες ή για την επίλυση των κτιριακών προβλημάτων των ΑΕΙ. Το δημόσιο πανεπιστήμιο, παρά τις επάλληλες διεθνείς διακρίσεις του και της αυταπάτης των μελών του, διαλύεται συνειδητά από την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας. Αποτέλεσμα αυτής της τιμωρητικής πολιτικής είναι η μείωση των εισακτέων και η συστηματική καταστροφάντηση των Πανεπιστημίων. Ένα αντιδημοκρατικό, συγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης επιβάλλεται, οι τίτλοι σπουδών υποβαθμίζονται καθώς εξισώνονται με αυτούς των κολεγίων».

Σ.Μ.

Α.Π.Θ.

Μετά την πτώση
φοιτητή από 3ο όροφο

Λεφτά για τις σχολές, όχι για μπάτσους

Δεν θα μπορούσε να αναδειχθεί με πιο τραγικό τρόπο το ζήτημα της υποχρηματοδότησης της Παιδείας και των εγκληματικών προτεραιοτήτων της κυβέρνησης, από αυτό που έγινε την περασμένη Τρίτη στο ΑΠΘ. Ο 19χρονος Γιώργος, φοιτητής στη Νομική της Θεσσαλονίκης, έπεσε από τον 3ο όροφο, προσπαθώντας να παρακολουθήσει το μάθημα της σχολής του. Με διήμερη κατάληψη της Νομικής ΑΠΘ απάντησαν οι συνάδελφοί του.

Όπως έχουν καταγγείλει επανειλημμένα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό και υποδομές έχουν φέρει συγχωνεύσεις μαθημάτων με αποτέλεσμα να επικρατεί το αδιαχώρητο στις αίθουσες διδασκαλίας. Φοιτητές/ριες φτάνουν να στριμώχνονται ακόμα και στα πεζούλια των παραθύρων, με κίνδυνο να υπάρξει κάποια πτώση όπως έγινε με τον 19χρονο.

Ο φοιτητής παραμένει στο νοσοκομείο με ρωγμώδες κάταγμα στην κνήμη του δεξιού ποδιού, κάταγμα στον καρπό του δεξιού χεριού και θλαστικά τραύματα σχεδόν σε όλο το σώμα. Σύμφωνα με ενημέρωση καθηγητή του κατόπιν επικοινωνίας με την οικογένειά του, ο φοιτητής «υποβλήθηκε σε αξονική εξέταση (διότι δεν λειτουργεί μαγνητικός τομογράφος στο νοσοκομείο!), επίκεινται χειρουργικές επεμβάσεις, ενώ παράλληλα υπάρχει ανησυχία για το ήπαρ του».

Μην ξεχνάμε ότι το γεγονός διαδραματίστηκε στο συγκεκριμένο πανεπιστήμιο όπου εδώ και πολλούς μήνες σπαταλιώνται δεκάδες χιλιάδες ευρώ για να στρατοπεδεύουν διμοιρίες των ΜΑΤ και να επιτίθενται σε φοιτητές/ριες κι εκπαιδευτικούς. Μάλιστα νέα επίθεση των ΜΑΤ με χημικά έγινε την επόμενη της πτώσης του φοιτητή σε συγκέντρωση συνάδελφων/ισών του στην Πρυτανεία που διαμαρτύρονταν για το γεγονός. Συν τοις άλλοις περισσότερα από 30 εκατομμύρια ευρώ έχουν δοθεί για την πανεπιστημιακή αστυνομία. Πόσες προσλήψεις προσωπικού, πόσες αίθουσες θα είχαν φτιαχτεί με αυτά τα λεφτά;

«Η πτώση φοιτητή από τον τρίτο όροφο δεν είναι ατύχημα αλλά αποτέλεσμα των δολοφονικών επιλογών της κυβέρνησης να κάνει περικοπές στην Παιδεία και να υποστελεχώνει τις σχολές» σχολιάζει το **ΣΕΚ στις Σχολές**. «Την ώρα που τα λεφτά για την πανεπιστημιακή αστυνομία περισσεύουν ετοιμάζουν προϋπολογισμό που υποχρηματοδοτεί ακόμα περισσότερο το δημόσιο πανεπιστήμιο. Δεν έχουμε ανάγκη από μπάτσους στις σχολές αλλά από μαζικές μόνιμες προσλήψεις καθηγητών, εργαζόμενων στην έρευνα και την καθαριότητα, διοικητικούς, υποδομές και μέριμνα» συνεχίζει.

Επίθεση των ΜΑΤ στο ΑΠΘ. Φωτό: Αχιλλέας Χίρας/InTime

ΣΧΟΛΕΣ

Πορεία με MAT
αλλά και
συμπαράσταση

Συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας πραγματοποιήσαν την Πέμπτη 20/10, οι φοιτητικοί σύλλογοι μετά τον γύρο γενικών συνελεύσεων που προηγήθηκε στις σχολές. Η αντίσταση στην εφαρμογή του μέτρου της πανεπιστημιακής αστυνομίας και συνολικά η αντιπαράθεση με την κυβέρνηση της ακρίβειας και της καταστολής ήταν οι αιχμές της διαδήλωσης. Κεντρικό στα συνθήματα και τις συζητήσεις ήταν το περιστατικό της πτώσης φοιτητή από όροφο του ΑΠΘ, αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής που προτιμάει να δίνει λεφτά στην αστυνομία, αντί για την Παιδεία.

Τα MAT από την αρχή προσπάθησαν να εμποδίσουν τους φοιτητές/ριες να βγουν στο δρόμο, φτάνοντας στο σημείο να επιτεθούν επανειλημμένα εναντίον τους με ξύλο και χημικά. Αλλά απέτυχαν. Παρά τις συνεχείς προκλήσεις, τα σπρωξίματα, τα ψεκάσματα με ασφυξιογόνα και τις επιθέσεις καθ' όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης, οι φοιτητικοί σύλλογοι επέμειναν. Βάδισαν από τα Προπύλαια μέχρι τη Βουλή κι από εκεί στο Πολυτεχνείο, προκειμένου να συνεδριάσει το Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων των φοιτητικών συλλόγων για τα επόμενα αγωνιστικά βήματα.

Αξιοσημείωτη ήταν η συμπαράσταση που συναντούσε η πορεία απ' όπου πέρασε. Εργαζόμενοι των τρόλεϊ, οδηγοί από μπουτιλιαρισμένα αμάξια, κόσμος που περίμενε στις στάσεις των λεωφορείων, ακόμα και... τουρίστες, απαντούσαν στα συνθήματα των φοιτητών με επιδοκιμαστικά κορναρίσματα, χειροκροτήματα και υψωμένες γροθιές.

Κλιμάκωση

Το παρών έδωσαν και οι φοιτητές/ριες του ΣΕΚ στις Σχολές, συνεχίζοντας μετά τη μεγάλη απεργιακή πορεία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία νωρίτερα το ίδιο πρωί, όπου βάδισαν μαζί τους σε συμπαράσταση. Το ΣΕΚ στις Σχολές καλεί σε νέες γενικές συνελεύσεις και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, που αποτελεί και κατεύθυνση του Συντονιστικού Γενικών Συνελεύσεων που συνεδρίασε μετά τη διαδήλωση. Το ΣΕΚ στις Σχολές καλεί σε οργάνωση της επιτυχίας της πανεργατικής απεργίας στις 9 Νοέμβρη και μαζικό κατέβασμα των φοιτητικών συλλόγων μαζί με τα εργατικά συνδικάτα στην Πλ. Κλαυθμώνος και σε συνέχεια με το αγωνιστικό τριήμερο του Πολυτεχνείου.

Παράλληλα, συνεχίζεται ο γύρος εκδηλώσεων που οργανώνουν οι φοιτητές/ριες του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, με θέμα «Οι εκλογές στην Ιταλία, η πάλη για δημοκρατία και η Αριστερά». Μετά τη Φιλοσοφική Αθήνας και το ΠΑΔΑ την περασμένη εβδομάδα, ήταν η σειρά της ΑΣΚΤ τη Δευτέρα 24/10. Ακολουθεί το Πάντειο Πανεπιστήμιο, τη Δευτέρα 31/10, στις 6μμ, στον αίθριο χώρο έξω από τη βιβλιοθήκη, με ομιλήτρια τη Σταυρούλα Πανίδου.

Δικαιοσύνη για τον Β. Μάγγο

Ο Γιάννης Μάγγος είναι ο πατέρας του Βασίλη Μάγγου, του αγωνιστή που έχασε τη ζωή του μετά από τα βασανιστήρια της αστυνομίας. Μαζί με ένα ολόκληρο κίνημα συμπαράστασης παλεύει για δικαιοσύνη έχοντας απέναντί του, τους κρατικούς μηχανισμούς και μια ολόκληρη προσπάθεια συγκάλυψης, όπως και ο ίδιος καταγγέλει. Μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για την υπόθεση:

«Ο Βασίλειος Μάγγος στις 14 Ιουνίου 2020 χτυπήθηκε βάνουσα, με αγριότητα και αναιμία, από αστυνομικούς, μπροστά στα δικαστήρια του Βόλου. Οι συνέπειες ήταν 7 σπασμένα πλευρά, θλάση στο σκυτί και τη χολή, ψυχική κατάρρευση, θάνατος. Για το περιστατικό αυτό κάναμε μήνυση. Πριν από τη μήνυσή μας ήταν σε εξέλιξη μια ΕΔΕ που αποδείχτηκε παρωδία, όπως γίνεται συνήθως άλλωστε. Τις τραγικές ελλείψεις της τις επεσήμανε το πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη (ΣτΠ). Όταν βγήκε το αποτέλεσμα της ΕΔΕ, εστάλη στο Συνήγορο του Πολίτη κι όπως μάθαμε εκ των υστέρων από τη δικογραφία, με ένα πόρισμα καταπέλτη εις βάρος των αστυνομικών και της ίδιας της ΕΔΕ ο ΣτΠ το επέστρεψε με τη σημείωση ότι υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις και παραλείψεις.

Κάποια στιγμή μετά τη μήνυση τη δική μας, ένας εισαγγελέας στηριζόμενος στο ελλειπές πόρισμα της ΕΔΕ, άσκησε μια «περίεργη» αυτεπάγγελτη ποινική δίωξη, μόνο κατά τριών αστυνομικών – αντί για οκτώ – και μόνο για επικίνδυνη σωματική βλάβη. Ρίχνει δηλαδή την υπόθεση αμέσως στα μαλακά. Ούτε για το σύνολο των οκτώ αστυνομικών μιλάει, ούτε για τα κακουρήματα που διέπραξαν. Γι' αυτό εμείς μιλάμε για συγκάλυψη. Η δικάσιμος που ορίστηκε γι' αυτή την εισαγγελική δίωξη, ήταν την Παρασκευή 21/10.

Κάναμε ένσταση κατά της δίωξης του εισαγγελέα, φέρνοντας ντοκουμέντα τα οποία είχαμε και στη μήνυσή μας. Ποια είναι αυτά; Πρώτον, το βίντεο του ξυλοδαρμού του Βασίλη που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν. Αν δεν υπήρχε αυτό το βίντεο, σήμερα όχι απλά θα είχαν καταφέρει τη συγκά-

λυση, αλλά θα τα είχαν κουκουλώσει όλα. Δεύτερον, έχουμε τουλάχιστον 25 φωτογραφίες που δείχνουν καρέ – καρέ, τι ακριβώς κάναμε στο Βασίλη. Τρίτον, έχουμε δεκάδες αυτόπτες μάρτυρες που είδαν με τα μάτια τους το περιστατικό. Έχουμε τέσσερις μάρτυρες που τον βρήκαν πεταμένο κυριολεκτικά, έξω από την Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας, να μη μπορεί καν να περπατήσει. Έχουμε το πόρισμα του ΣτΠ που είπα και προηγουμένως. Κι έχουμε κι ένα ακόμα πολύ δυνατό ντοκουμέντο, που είναι το βιβλίο συμβάντων της αστυνομίας. Σε αυτό αναγράφεται ότι ο Βασίλης ανήκε σε συλλογική τμήτες – που σημαίνει ότι παρακολουθούνταν και ήταν στοχοποιημένος για την πολιτική του δράση – και ότι δεν προέκυψε τίποτα εις βάρος του. Με λίγα λόγια τον χτυπήσαν και τον οδήγησαν στο θάνατο, χωρίς καν να προκύπτει κάτι εναντίον του. Όλα αυτά τα έχουμε στη μήνυσή μας, οι μάρτυρες έχουν καταθέσει, αλλά ο εισαγγελέας δεν έλαβε απολύτως τίποτα υπ' όψιν του απ' όλα αυτά. Κάναμε λοιπόν ένσταση, η οποία όμως απορρίφθηκε, από μια εισαγγελέα που επίσης δεν έλαβε υπ' όψιν όλα αυτά που προσκομίσαμε.

Απόπειρα συγκάλυψης

Φτάσαμε λοιπόν στη δικάσιμο της Παρασκευής όπου συνέβη το εξής οξύμωρο. Εμείς, οι γονείς του παιδιού μας, που θα έπρεπε να είμαστε κατηγοροί, ήμασταν τελικά απλοί μάρτυρες σε μια δίκη παρωδία. Η δίκη αναβλήθηκε γιατί μετά την απόρριψη της ένστασής μας κάναμε προσφυγή στον Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας, ζητώντας να συνεκδικαστεί και η δική μας μήνυση. Αν τελικά εκδικαζόταν η υπόθεση προχτές, θα δημιουργούταν δεδικασμένο και θα πήγαινε τελικά στο αρχείο. Να σκεφτείτε ότι η πρόεδρος του δικαστηρίου προχτές, δεν γνώριζε την ύπαρξη αυτοπτών μαρτύρων γιατί ο

εισαγγελέας που έκανε τη «δίωξη» δεν τους έλαβε υπ' όψη. Είναι δυνατόν να έχουν καταθέσει 20 αυτόπτες μάρτυρες και τελικά να αγνοούνται από το δικαστήριο; Καταλαβαίνεις για τι απόπειρα συγκάλυψης μιλάμε. Με αγώνα καταφέραμε να δεχτεί το δικαστήριο μόνο πέντε μάρτυρες και ζητήσαμε αναβολή με το επιχείρημα ότι εκκρεμεί η προσφυγή μας στη Λάρισα, η οποία πρέπει να εκδικαστεί γιατί θα δημιουργήσει νέα δεδομένα.

Ευελπιστούμε ότι ο εισαγγελέας εφετών Λάρισας θα εξετάσει όλα τα στοιχεία κι αν η κοινή συνισταμένη είναι το δίκαιο, θα πρέπει και η δική μας μήνυση να συνεκδικαστεί μαζί με του εισαγγελέα. Να δοθεί και σ' εμάς τους γονείς η δυνατότητα να υποστηρίξουμε το δικό μας στο δικαστήριο.

Έχουμε μαζί μας ένα μεγάλο κίνημα συμπαράστασης. Έγιναν μαζικές διαδηλώσεις κι εκδηλώσεις. Αυτό παίζει μεγάλο ρόλο. Χρειάζεται να υπενθυμίσουμε κάτι σημαντικό. Ο Βασίλειος ήταν στοχοποιημένος για την πολιτική του δράση. Τη μέρα εκείνη πριν χτυπηθεί πήρε μέρος σε μια τεράστια πορεία κατά της ΑΓΕΤ, η οποία αντιμετώπισε την τρομακτική καταστολή της αστυνομίας. Τι ήθελαν τα παιδιά εκείνη τη μέρα; Να διαμαρτυρηθούν και να κρεμάσουν ένα πανό. Αντί να τα ακούσουν τι έχουν να πουν, στήσανε τις διμοιρίες τους και τις στείλανε να επιτεθούν για τα συμφέροντα μιας πολυεθνικής, της Lafarge. Κυνήγησαν και χτύπησαν κόσμο, πέταξαν ανθρώπους στη θάλασσα, ρίξαν κρότου λάμψης και δακρυγόνα ακόμα και στο νοσοκομείο. Εκείνες τις μέρες οι αστυνομικοί δρούσαν ανεξέλεγκτα εφαρμόζοντας το νόμο της ζούγκλας στην πόλη. Από εκείνη την ημέρα η ελληνική αστυνομία χρεώθηκε κι έναν νεκρό.

Το κίνημα δεν το ξεχνάει αυτό. Υπάρχει αλληλεγγύη σε όλη τη χώρα. Άνθρωποι και συλλογικότητες που κρατάνε το θέμα στην επιφάνεια και διεκδικούν δικαιοσύνη. Γι' αυτό κι εγώ το τελευταίο διάστημα πήρα το πλακάτ μαζί μου, πήρα το γιό μου στον ώμο και γυρίζω παντού σε όλη τη χώρα, ενάντια στην κατάφωρη προσπάθεια συγκάλυψης που επιχειρείται».

Κρίσιμος αυτόπτης μάρτυρας ήταν ο μάρτυρας που κατέθεσε κατά την 9η συνεδρίαση στο εφετείο της Χρυσής Αυγής (24/10). Ο Δημήτρης Μελαχροινόπουλος, φίλος του Παύλου Φύσσα, θύμα κι ο ίδιος της οργανωμένης επίθεσης του τάγματος εφόδου της Νίκαιας, είδε με τα ίδια του τα μάτια τη δολοφονία.

Ξεκίνησε περιγράφοντας το πώς το κομμάτι της παρέας στο οποίο ήταν ο ίδιος έφτασε στο Κοράλλι, όπου καθόταν ήδη ο Παύλος Φύσσας με την κοπέλα του και τον Γ. Δούλβαρη. Πάρκαραν κοντά στο μαγαζί και, πηγαίνοντας μέσα, είδαν κάποιον να βγαίνει. Όπως εξήγησε αργότερα ήταν ο Μιχάλαρος, τον οποίο σε ερώτηση της εισαγγελέως περιέγραψε ως εξής: “ψηλός, είχε τατουάζ μαϊανδρο, φορούσε μαύρη μπλούζα και στρατιωτικό παντελόνι μαύρο γκρι”, τη γνωστή στολή του τάγματος εφόδου της Νίκαιας δηλαδή. Τον Μιχάλαρο περιέγραψε με παρόμοια λόγια και έχει αναγνωρίσει και ο Π. Σεϊρήλης, ο πρώτος αυτόπτης μάρτυρας που κατέθεσε.

Μετά το τέλος του αγώνα, “βγαίνοντας έξω είδαμε 4-5 άτομα με όπλισμό στα οχήματά μας”. Ένας άντρας που βρισκόταν εκεί ρώτησε “τι έγινε ρε παιδιά” και λέμε μας έχουν κλείσει και δεν μπορούμε να φύγουμε. Πήγε σε αυτούς και επέστρεψε και μας είπε «φύγετε για να φύγουν κι αυτοί». Εμείς είπαμε «δε φεύγουμε, θέλουμε να ξεπαρκάρουμε και να φύγουμε». Και ξαναπήγε να τους το πει. Αυτό κράτησε 10-15 λεπτά”. Πρόκειται για τον **Δ. Χατζησταμάτη**, σωφρονιστικό υπάλληλο που βρέθηκε τυχαία στο σημείο και θεώρησε ότι μπορεί να εκτονώσει την κατάσταση. Ο Δ. Χατζησταμάτης αναμένεται να καταθέσει ως αυτόπτης μάρτυρας αργότερα στη δίκη.

“Ανεβαίνοντας την Κεφαλληνίας βλέπω 6-8 μηχανάκια και στη γωνία το αμάξι που ήταν ο Ρουπακιάς. Ρωτάει τον Παύλο, «αυτή είναι η Κεφαλληνίας;» και φεύγει με φόρα προς τα εκεί”. Όπως εκτιμά ο ίδιος, αλλά όπως έχουν πει και άλλοι μάρτυρες ήδη “μάλλον σταμάτησε για να παρατηρήσει τον Παύλο”. Για την εμφάνιση και τον εξοπλισμό των χρυσαυγιτών που είχαν αρχίζει να μαζεύονται κατά δεκάδες πλέον, ο μάρτυρας κατέθεσε: “Φορούσαν μαύρες μπλούζες, μαύρα με γκρι παντελόνια. Ο ένας είχε καδρόνι, ο άλλος στειλιάρι, στο φως του στύλου είδα ο ένας να έχει σιδηρογροθιά γιατί γυάλιζε”. Στις προσπάθειες της υπεράσπισης αργότερα να αμφισβητήσουν την ύπαρξη σιδηρογροθιάς απάντησε ξεκάθαρα: “το είδα σίγουρα. Το διέκρινα”.

Όταν ξεδιπλώθηκε το τάγμα εφόδου και ξεκίνησε η επίθεση ο Παύλος Φύσσας είπε “τώρα τρέχουμε”. Ο μάρτυρας περιγράφει τις συγκλονιστικές στιγμές που έζησε: “Κοιτού-

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

“Τον μαχαίρωσε κατ’ ευθείαν”

σα πίσω μου κι είχαν μείνει ο Παύλος και ο Κοντονικόλας. Γυρνάω πίσω να βοηθήσω, και δέχομαι κι εγώ ένα χτύπημα στην πλάτη”. Περιγράφει μάλιστα ότι οι χρυσαυγίτες που είχαν παραταχθεί απέναντί τους στην Π. Τσαλδάρη “μας φώναζαν «θα σας σκοτώσουμε», «θα σας γαμήσουμε”. Σημείωσε ότι οι δεκάδες χρυσαυγίτες που το έκαναν αυτό έπαιζαν ρόλο εμπύχωσης στην ομάδα που έκανε την επίθεση στην παρέα του Φύσσα.

Περιέγραψε το ποδοβολητό που επικρατούσε, καθώς και τα “κύματα” επιθέσεων: 5-6 έφευγαν από την κύρια ομάδα και περνούσαν απέναντι για να χτυπήσουν τα θύματά τους, γύριζαν και τέλος άλλοι 5-6 έκαναν το ίδιο. Ο Παύλος Φύσσας εγκλωβίστηκε από μια τέτοια ομάδα. Ο μάρτυρας περιγράφει: “Με ρίχνουν κάτω, σηκώνομαι και την ώρα εκείνη βλέπω το αμάξι του Ρουπακιά ανάποδα στο δρόμο, και βλέπω - ήμουν στα 3-4 μέτρα μακριά του - να τον αγκαλιάζει και να δέχεται μαχαιριές”. Και πιο συγκεκριμένα: “Οι τελευταίοι [5-6 που επιτίθενται στον Παύλο] έκαναν έναν κλοιό. Έκαναν χώρο την ώρα που ήρθε ο Ρουπακιάς”. Στην ερώτηση της προέδρου “Αισθανθήκατε ότι τον περιμένανε;” απαντά: “ναι, εκείνη την ώρα δεν το κατάλαβα αλλά εκ των υστέρων νομίζω τον περίμεναν”.

Η εισαγγελέας τον ρώτησε: “Δεν

έγινε συμπλοκή; Τον μαχαίρωσε κατευθείαν;” για να πάρει την ξεκάθαρη απάντηση: “Όχι δεν έγινε συμπλοκή. Πήγε κατευθείαν για να τον μαχαίρωσει”. Και ξανά, σε σχετική ερώτηση της πολιτικής αγωγής: “δεν προηγείται κάτι, είναι αυτόματη [η κίνησή του να μαχαίρωσει]”. Τόνισε δε τις ικανότητες του Ρουπακιά, ο οποίος ήταν εκπαιδευτής στην τοπική της Νίκαιας: “Κατόπιν είδα πολλά βίντεο. Ήξερε να χτυπάει, εκπαιδευόταν”.

Οργανωμένη επίθεση

Ωστόσο: “Ερ: Θα μπορούσε ο Ρουπακιάς μόνος του να σκοτώσει τον Φύσσα; Απ: Πιστεύω πως όχι. Ερ: Τι ήταν εκείνο που τον διευκόλυνε; Απ: Αυτοί οι 5 που τον αποδυναμώσανε και του κάνανε κλοιό”. Σε άλλο σημείο της κατάθεσής του: “Ερ: Μπορούσαν [οι υπόλοιποι χρυσαυγίτες] να δουν το μαχαίρωμα; Απ: Δεν νομίζω ότι μπορούσαν, αλλά πιθανολογώ ότι το ήξεραν ότι θα συμβεί”, πράγμα που δείχνει ότι η επίθεση ήταν από πριν οργανωμένη και συμφωνημένο το ποιος θα την ολοκλήρωνε δολοφονικά.

Μετά το μαχαίρωμα, ήρθε μια αστυνομικός, όπως είπε ο μάρτυρας. Είπε «παιδιά, όχι και μαχαίρια!»! Ρωτηθείς τι καταλαβαίνει από αυτή τη φράση αναφέρθηκε ξεκάθαρα στην ανοχή της αστυνομίας στην όλη επίθεση: “Οι αστυνομικοί πέρα-

Ο μάρτυρας ήταν αυτός που βοήθησε να βάλουν τον αναίσθητο Παύλο πάνω στο ασθενοφόρο. Στο νοσοκομείο έμαθε για τον θάνατό του.

σαν ανάμεσά τους, είδαν όλο το σκηνικό και δεν έκαναν τίποτα”. Μέσα στα επόμενα 5 λεπτά ο Παύλος Φύσσας άρχισε να καταρρέει. “Ήρθε μια κοπέλα που είπε ότι είναι νοσηλεύτρια και είπε να τον πάμε στο νοσοκομείο αμέσως γιατί πεθαίνει”, περιγράφει ο μάρτυρας, καταρρίπτοντας έτσι γελοίους ισχυρισμούς που αναπτύχθηκαν από την υπεράσπιση στις προηγούμενες δικάσιμες, ότι στην πραγματικότητα η ευθύνη πρέπει να αναζητηθεί ...στο ΕΚΑΒ και στο ΕΣΥ! Ο μάρτυρας ήταν

αυτός που βοήθησε να βάλουν τον αναίσθητο Παύλο πάνω στο ασθενοφόρο. Στο νοσοκομείο έμαθε για τον θάνατό του. Τέλος, απαντώντας σε ερωτήσεις της προέδρου, πρόσθεσε ότι έχει δεχτεί απειλές για περίπου 1,5 χρόνο μετά τη δολοφονία, με 3-4 ανώνυμα τηλεφωνήματα που έλεγαν “θα ’σαι ο επόμενος” και “θα σε σκοτώσουμε”.

Όταν πήρε τον λόγο η υπεράσπιση προσπάθησε με τον ίδιο εξοργιστικό τρόπο που το έκανε με τους/τις προηγούμενους/ες μάρτυρες, να πνίξει τις πληροφορίες που εισέφερε στο δικαστήριο ο Δ. Μελαχροινόπουλος σε μια θάλασσα από παραπλανητικές ερωτήσεις και στην εύρεση δήθεν καθοριστικών αντιφάσεων. Έφτασε μέχρι και στο ερώτημα: “Πώς λέτε ότι υπήρχε εμπύχωση του Ρουπακιά από τους άλλους; Ακούστηκε πουθενά «φάτονε ρε Ρουπακιά, μη μασάς, φάτονε!»;” Όταν του ζητήθηκε για εκατομμυριοστή φορά να εξηγήσει μια μικρή αντίφαση, ο μάρτυρας είπε αγανακτισμένος: “Ήμουν χάλια ψυχολογικά, σκότωσαν τον Παύλο Φύσσα μπροστά μου” και “καταλαβαίνετε ότι δολοφόνησαν τον φίλο μου;” Η υπεράσπιση Πατέλη απείλησε τον μάρτυρα με “αυτεπάγγελτες” κινήσεις από τη μεριά του δικαστηρίου λόγω ...ψευδομαρτυρίας. Ωστόσο η πρόεδρος σχολίασε “δε θα μας πείτε τη δουλειά μας, αν έχετε αίτημα

υποβάλετέ το”.

Η άλλη μέθοδος “υπεράσπισης” είναι η αμφισβήτηση του αντιφασιστικού στίχου του Παύλου Φύσσα, ή, ακόμα χειρότερα, ερωτήσεις για ρατσιστικούς και σεξιστικούς στίχους λες και όλοι οι φίλοι του Φύσσα πρέπει να απολογηθούν για οτιδήποτε συμβαίνει στον χώρο. Το θράσος μάλιστα γι’ αυτές τις ερωτήσεις το έχει ο Ρουσόπουλος, συνήγορου του Α. Ματθαίουπουλου, που έχει γράψει τον στίχο “Μίλα ελληνικά ή ψόφα”. Η **Μάγδα Φύσσα** αγανάκτησε με αυτή την απαράδεκτη στάση και αποχώρησε φωνάζοντας: “Τελικά για να καταλάβουμε: για τους στίχους τον σκοτώσατε; Κάντε καμιά ερώτηση σχετική με τη δίκη επιτέλους!”.

Τέλος, από την υπεράσπιση Κασιδάρη ακούστηκε ακόμα μια φορά το επιχείρημα της “τυχαιότητας”. Τυχαία η επιλογή του Κοραλλιού από την παρέα του Παύλου, τυχαία η συνάντηση των δυο ομάδων και, το πιο ασύλληπτο: “τυχαία η προσωπική επιλογή, στάση ζωής αν θέλετε πείτε το, να μείνει πίσω”. Ο μάρτυρας απάντησε: “διάλεξε να μείνει πίσω να υπερασπιστεί τους φίλους του”. Όπως άλλωστε έχει πει σε στίχο του: “Μια τέτοια μέρα είναι ωραία για να πεθαίνεις όμορφα κι όρθιος σε δημόσια θέα”. Κάθε άλλο παρά τυχαίο γεγονός, όπως ακριβώς κάθε άλλο παρά τυχαίο ήταν να συγκεντρωθούν 50 χρυσαυγίτες μέσα σε λίγα λεπτά στο Κερατσίνι.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμες

Νοέμβρης: 11/11, 14/11, 23/11, 28/11, 30/11

Διαβάστε επίσης

Στο εφετείο της Χρυσής Αυγής έχουν γίνει 9 συνεδριάσεις και έχουν ήδη καταθέσει οι πρώτοι 6 μάρτυρες εκ των οποίων 3 αυτόπτες. Τι εικόνα έχει σχηματιστεί στο ακροατήριο για την δολοφονία του Παύλου Φύσσα;

Οι πρώτες καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα αναδεικνύουν, με αρκετά εμπλουτισμένο τρόπο, τις περιστάσεις της συνάντησης της παρέας του Παύλου Φύσσα με το τάγμα των χρυσαυγιτών. Στην προσπάθεια των συνηγόρων υπεράσπισης να ανακαλύψουν αντιφάσεις ή κενά στις καταθέσεις, κάνουν ερωτήσεις οι οποίες διευρύνουν το αντικείμενο της κατάθεσης, με λεπτομέρειες που ενδεχομένως δεν είχαν προσεχθεί στις προηγούμενες διαδικασίες.

Οι καταθέσεις επιβεβαιώνουν λοιπόν την αμεσότητα της κινητοποίησης, τη συγκροτημένη εμφάνιση των μελών της Χρυσής Αυγής με κράνη, κοντάρια και στείλιάρια, την οργανωμένη και πειθαρχημένη συμπεριφορά τους, την αναμφισβήτητη στοχοποίηση της παρέας του Παύλου Φύσσα -και, εν τέλει, του ίδιου- τον ειδικό ρόλο του Ρουπακιά, ο οποίος ανέλαβε τη δολοφονία, και την ανοχή της αστυνομίας -η οποία παρά το γεγονός ότι βρισκόταν έξω από το Κοράλλι την ώρα που αποχωρούσαν οι δυο ομάδες, δεν έκανε τίποτα για να τους χωρίσει και να αποτρέψει τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Παρά το γεγονός ότι οι μάρτυρες υφίστανται μια βασανιστική αμφισβήτηση από τους δικηγόρους υπεράσπισης, είναι σαφές ότι πείθουν με την αξιοπιστία και την παραστατικότητα τους. Η δίκη αρχίζει ήδη να διαμορφώνει την εικόνα για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και τις ποινικές ευθύνες όσων συμμετείχαν.

Νωρίτερα είχε καταθέσει η οικογένεια Φύσσα. Η υπεράσπιση είχε επιτεθεί στους κοντινούς ανθρώπους του Παύλου Φύσσα επειδή μιλούσαν με στοιχεία της δικογραφίας. Τι έχουν συνεισφέρει στο δικαστήριο οι καταθέσεις τους;

Η Μάγδα Φύσσα, ο Τάκης Φύσσας και η Ειρήνη Φύσσα -όπως και ο Αμπουζίντ Εμπάρακ- είναι διάδικοι. Έχουν δικαίωμα και συμφέρον να γνωρίζουν τη δικογραφία και γι' αυτόν τον λόγο έχουν και δικηγόρους στη δίκη. Δεν υπάρχει τίποτα μεμπτό στη χρήση στοιχείων της δικογραφίας όπως άφησαν να εννοηθεί οι συνήγοροι της υπεράσπισης.

Δεν είναι αυτόπτες μάρτυρες, επομένως μίλησαν για την προσωπικότητα του Παύλου Φύσσα, τη στοχοποίησή του, τη δράση της ΧΑ στην περιοχή πριν και μετά τη δολοφονία. Ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία που έφερε βέβαια η Μάγδα Φύσσα στη δίκη προέκυψε από ίδια γνώση, απο στιχομυθία που είχε με γιατρό στο νοσοκομείο που μεταφέρθηκε ο Παύλος. Αυτός, το ίδιο βράδυ της δολοφονίας, της είπε ότι το μαχαίρωμα ήταν επαγγελματικό χτύπημα. Είναι κάτι που λέει πάρα πολλά. Φωτίζει το γιατί επιλέχθηκε ο Ρουπακιάς για να κάνει τη δολοφονία. Όπως λέει ο μάρτυρας Μελαχροινόπουλος οι χρυσαυγίτες έκαναν προστατευτικό κλοιό για τον Ρουπακιά και τον βοήθησαν να περάσει: ήταν αυτός που ανέλαβε την εκτέλεση.

Τα υπόλοιπα στοιχεία που ανέδειξε η Μάγδα Φύσσα έρχονται από το ψηφιακό υλικό της δικογραφίας. Είναι, κατά τη γνώμη μου, το πιο δυνατό υλικό της δίκης. Δεν έχει αμφισβητηθεί

7/10, Αντιφασιστική απεργιακή συγκέντρωση στο Εφετείο Αθηνών. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

“Η αρωγή του κράτους στη ΧΑ ήταν αυξανόμενη”

η αυθεντικότητά του και προέρχεται από κατασχέσεις ηλεκτρονικών υπολογιστών και κινητών τηλεφώνων που άνηκαν στους ίδιους τους κατηγορούμενους. Δείχνει τη στρατιωτικοποίηση, την εκπαίδευση, τη στοχοποίηση πολιτικών αντιπάλων και κοινωνικών συμπεριφορών, όπλα, πειθαρχία, ιεραρχία, δομή, όλα αυτά τα στοιχεία δηλαδή της εγκληματικής οργάνωσης. Δείχνουν επίσης τη δράση του πρωτοπόρου τάγματος της Νίκαιας, τη συμπεριφορά και δράση του σε όλη την Ελλάδα, που ήταν και το τάγμα που οργάνωσε τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Κατά συνέπεια η εικόνα της δίκης έχει αρχίσει να ανοίγεται πλέον αρκετά.

Πού αποσκοπεί η προκλητική συμπεριφορά του Κ. Πλεύρη, συνηγόρου υπεράσπισης του Λαγού; Πώς σχολιάζεις τη στάση της έδρας;

Η συμπεριφορά του Πλεύρη από τότε που ανέλαβε, τον Οκτώβριο του 2020, την υπεράσπιση Λαγού εξυπηρετεί προσωπικές στρατηγικές. Η πρόσληψή του αποτελεί μια προσωπική του δικαίωση απέναντι στη ΧΑ με την οποία βρισκόταν σε πολιτική αντίθεση από την περίοδο της κοινοβουλευτικής της θητείας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της σύγκρουσης συμφερόντων είναι η από μέρους του θεαματική επίκληση του ναζισμού από τη θέση του υπερασπιστή κατηγορούμενων που πάσχιζαν επί 5,5 χρόνια στο δικαστήριο να πείσουν ότι δεν είναι ναζιστές. Αν υπήρχε βέβαια η στοιχειώδης αλήθεια σε αυτή την υπερασπιστική γραμμή της ΧΑ, ο Πλεύρης θα είχε παυθεί από την πρώτη στιγμή.

Και δεν σταμάτησε μόνο σε αυτή τη γενική έκφραση αλλά θέλησε να προκαλέσει επιδεικτικά τη Μάγδα Φύσσα χαϊρετώντας ναζιστικά μπροστά της. Ο γιος της έχει θανατωθεί από έναν φονιά που έχει φωτογραφηθεί επανειλημ-

μένα σε διάφορες διαδικασίες εκπαίδευσης και ορκωμοσίας νεοσύλλεκτων της ΧΑ.

Η συμπεριφορά της έδρας διακρίνεται από στρουθοκαμηλισμό. Όποτε ο Πλεύρης σήκωνε το χέρι του και προτού προλάβει να το υψώσει, η πρόεδρος με ένα φοβερό ρεφλέξ διέκοπτε τη συνεδρίαση για να μπορεί μετά να ισχυριστεί ότι έγινε σε διακοπή, δηλαδή εκτός αρμοδιότητας του δικαστηρίου. Η τελευταία πρόκληση βέβαια, στην οποία ο Πλεύρης μίλησε για “αυνάνες της Αριστεράς” και εξύμνησε τον Μεταξά, έγινε διαρκούς της συνεδρίασης. Δεν επιβλήθηκε κανένα μέτρο, παρότι η έδρα οφείλει να επιβάλει πειθαρχικές ποινές και να στέλνει αναφορά στον δικηγορικό σύλλογο για την υβριστική συμπεριφορά του μέλους του. Και φυσικά αναφορά στον εισαγγελέα, καθώς έχει τελεστεί το αδίκημα της έργω εξύβρισης και της διατάραξης λειτουργίας του δικαστηρίου. Οι διαδικασίες αυτές έχουν δρομολογηθεί, όχι όμως με πρωτοβουλία της προέδρου της δίκης, αλλά αυτεπάγγελα, με αφορμή τα σχετικά δημοσιεύματα.

Η δεύτερη δίκη της Χρυσής Αυγής έχει ξεκινήσει μέσα σε συνθήκες που η κυβέρνηση επιτίθεται στα δημοκρατικά δικαιώματα. Συνδέονται αυτές οι δυο μάχες;

Η μάχη που δίνουμε για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής είναι αλληλένδετη με τη μάχη για την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, τα οποία καταπατούνται και σφαγιάζονται από την κυβέρνηση σήμερα. Η ίδια η δράση της Χρυσής Αυγής και η εγκληματική της βία ήταν αυτή που απείλησε σημαντικά την ύπαρξη δημοκρατικών δικαιωμάτων. Δικαιωμάτων που με αγώνες πολλών δεκαετιών κατέκτησαν οι προηγούμενες γενιές. Η πάλη ενάντια στον φασισμό διεκδικεί την απονομιμοποίηση

της εγκληματικής βίας της άκρας δεξιάς ώστε να μπορεί το κίνημα να λειτουργεί και να αναπτύσσεται ελεύθερα.

Ο ίδιος στόχος είναι αυτός που μας κάνει να αγωνιζόμαστε ενάντια στην καθημερινή και πολλαπλή καταπάτηση -είτε με αλλαγές στη νομοθεσία, είτε με αυταρχισμό και καταστολή- των δημοκρατικών δικαιωμάτων τα τελευταία χρόνια. Η επίπτωση της νίκης που είχαμε με την καταδίκη στον πρώτο βαθμό είναι τεράστια. Αν έλειπε ο αποφασιστικός παράγοντας της λαϊκής κινητοποίησης, θα είχε νομιμοποιηθεί η δράση των ταγμάτων εφόδου, θα είχαμε μια ΧΑ με ψηλά εκλογικά ποσοστά αλλά και με μεγάλη δύναμη στον δρόμο, θα ήταν από τότε ίσως συγκυβερνητική δύναμη. Και θα είχε επιβάλει την ατζέντα της και στην κυβέρνηση και στην κοινωνία.

Αναδείχθηκε επίσης στη δίκη και είναι γνωστό στον πλατύτερο κόσμο ότι η ΧΑ μπόρεσε να έχει την έκρηξη της εγκληματικής της δράσης το 2010-2013 χάρη στην ανοχή και τη συγκάλυψη της αστυνομίας.

Τη διαπλοκή με διοικητές και αξιωματικούς των διαφόρων αστυνομικών τμημάτων. Είναι γνωστό το εκλογικό αποτέλεσμα των τμημάτων στα οποία ψηφίζουν τα ΜΑΤ με συντριπτικά ποσοστά ΧΑ. Ας σημειωθεί ότι το αποτέλεσμα του πειθαρχικού ελέγχου από τη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων δεν δημοσιοποιήθηκε ποτέ. Η αρωγή του κράτους στη ΧΑ ήταν αυξανόμενη όσο αυξανόταν η κοινοβουλευτική της δύναμη. Η ΧΑ όχι μόνο δεν “συμμορφώθηκε” μπαίνοντας στη βουλή αλλά αποθρασύνθηκε. Άλλωστε τα πρωτοπαλίκαρα των επιχειρησιακών της δράσεων ήταν αυτά που επιλέχθηκαν για βουλευτές.

Μεγάλο μέρος της ΕΛΑΣ αισθάνονται “ένστολη ΧΑ”. Αυτό φαίνεται κι αυτά τα χρόνια που η κυβέρνηση έχει υιοθετήσει μεγάλο μέρος από την ατζέντα της ΧΑ ως προς το πώς αντιμετωπίζει διαδηλωτές, φοιτητές, πρόσφυγες, μετανάστες και απεργούς. Δεν θα πρέπει τέλος να ξεχνάμε τη βίαιη και αναίτια επίθεση της αστυνομίας στη μεγαλειώδη διαδήλωση του Εφετείου στις 7/10/20, συμπεριφορά που δείχνει τον πολιτικό αυταρχισμό της κυβέρνησης και τη διάθεση να δείξει ότι είναι το αφεντικό. Να στείλει το μήνυμα ότι το αντιφασιστικό κίνημα δεν πρέπει να παίρνει αέρα από την καταδικαστική απόφαση.

Η δίκη στον δεύτερο βαθμό δεν πρέπει να υποτιμηθεί και να θεωρηθεί δεδομένη μια επανάληψη του πρωτόδικου αποτελέσματος. Αντίθετα θα πρέπει να υπάρχει συνειδητοποίηση ότι τώρα είναι που οι κατηγορούμενοι δίνουν όλες τις δυνάμεις τους για να αποτρέψουν μια νέα καταδίκη, κυρίως για την πολιτική και ηθική τους δικαίωση, πράγμα το οποίο θα είναι ολέθριο για το αντιφασιστικό κίνημα αν συμβεί.

Πρέπει να συνεχίσουμε με την ίδια ένταση, μαζικότητα, διάρκεια και την ίδια δύναμη που είχαμε στον πρώτο βαθμό. Χρειάζεται μαζική παρουσία του αντιφασιστικού κοινού στη διάρκεια της δίκης και συνεχής διοργάνωση κινητοποιήσεων και εκδηλώσεων έξω από το δικαστήριο. Και φυσικά χρειάζεται άμεση απάντηση σε κάθε είδους φασιστικές προκλήσεις εκδηλώνοντας οπουδήποτε την περίοδο αυτή και επιδιώκουν την ανασύσταση της Χρυσής Αυγής ή των παραφυάδων της.

Ο Κ.Παπαδάκης μίλησε στην Αφροδίτη Φράγκου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
Lab Cafe, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτστής

ΓΚΥΖΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφήρα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία 9/11

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα – η κληρονομιά της Ρόζας Λούξεμπουργκ
Ομιλήτρια: Δανάη Νικολοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Βραζιλιάνα 7μμ
Ο Τρόσκι τη δεκαετία του ‘30
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Βραζιλιάνα 7μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
Glendora, Μεγ. Αλεξάνδρου 81, 7.30μμ
Οι εκλογές στην Ιταλία, η μάχη για τη δημοκρατία και η αριστερά
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Κλιματική καταστροφή – ο καπιταλισμός δεν είναι βιώσιμος
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 βιβλιοπωλαιο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΠΑΤΗΣΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
καφέ El Punto, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία 9/11
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ El Punto, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Αντίσταση ‘44
Ομιλήτρια: Άρια Σταροπούλου

ΕΞΑΡΧΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Θύμιος, Πλ. Δουρ-γούτιου 8μμ

Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός
● ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Θύμιος, Πλ. Δουρ-γούτιου 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΘΗΣΕΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/10 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Οι εκλογές στην Ιταλία, η μάχη για τη δημοκρατία και η αριστερά
Ομιλητής: Κύρος Κείχόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Οργανώνουμε την απεργία στις 9 Νοέμβρη
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
κεντρική πλ. Ιλίου, καφέ Αλέξης 7μμ
Οργανώνουμε την απεργία στις 9 Νοέμβρη
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
κεντρική πλ. Ιλίου, καφέ Αλέξης 7μμ
Μια κρίση χωρίς τέλος
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
καφέ Κουλουράδες 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Goody’s, Πλ. ΗΣΑΠ 8μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Goody’s, Πλ. ΗΣΑΠ 8μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλητής: Άγγελος Κουλοχέρης

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 δημαρχείο 7.30μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 δημαρχείο 7.30μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
παλιό δημαρχείο (ΚΕΠ) Χαλανδρίου 7μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 3/11
παλιό δημαρχείο (ΚΕΠ) Χαλανδρίου 7μμ

Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
Στέκι, Πάτμου και Νισύρου 7μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
● ΠΕΜΠΤΗ 3/11
Στέκι, Πάτμου και Νισύρου 7μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλητής: Τζίμης Κυριαζόπουλος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Ψωμί και Μέλι, πλ. Εθν. Αντίστασης, Ηλιούπολη 7μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Μια κρίση χωρίς τέλος;
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Βασιλική Γρηγοράκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Ο καπιταλισμός είναι καταστροφή και για την ψυχική υγεία
Ομιλήτρια: Τζούλη Καρούτσου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10 καφέ Βαρνάβα 1.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Ιάσοντας Παπαδάτος

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10
καφέ πλ. Σμύρνης 6, 7.30μμ
Οι εκλογές στην Ιταλία, η μάχη για τη δημοκρατία και η αριστερά
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΠΕΡΘΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
28 Οκτώβρη 1940 – Υπήρχαν αντιφασίστες και «αντιφασίστες»
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Οι επαναστάτες και τα συνδικάτα
Ομιλήτρια: Δανάη Γαϊτάνου

ΝΙΚΑΙΑ -ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 δημαρχείο 7μμ
28 Οκτώβρη 1940 – Υπήρχαν αντιφασίστες και «αντιφασίστες»
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 δημαρχείο 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10 δημαρχείο 7μμ
9/11 γενική απεργία – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής

Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
καφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48-50, 7μμ
Η πρώτη εργατική δημοκρατία σε μια χώρα – Πώς νίκησε η επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48-50, 7μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
Πυρσινέλλα 6, 3ος ορ., 7μμ
28 Οκτώβρη 1940 – Υπήρχαν αντιφασίστες και «αντιφασίστες»
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Μαρίνα cafe 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Η μάχη για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Η μάχη για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας
Ομιλήτρια: Άννα Μαματοσή
● ΠΕΜΠΤΗ 3/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10 Θόλος 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Τζένυ Δεμιρτζίδου

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/10
καφέ Φίλοιστρον 8.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Σωτήρης Χατζηβασιλείου

Θεσσαλονίκη

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Baraka 8μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Ποέτα 8μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Χρήστος Μάντζαρης

ΤΟΥΜΠΑ - ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ Αγορά 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη και Σβώλου 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/10

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Δαβάκη και Θησέως 10.15πμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Δημοτικό θέατρο 10.15πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ

Χρ. Σμύρνης και Αγ. Σοφίας 10πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 10.30πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι πεζόδρομος 10.15πμ

ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 10.15

ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλατσίου 10.15πμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ Πολύκεντρο 10πμ

ΒΟΛΟΣ παραλία - Θόλος 10.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Ακαδημία 10.30πμ

ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 10.20πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 29/10

ΘΗΣΕΙΟ

Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 12μ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή 12μ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

ΓΑΛΑΤΣΙ

Λεωφ. Γαλατσίου και Βεΐκου 12μ

ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

Σταθμός ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 12μμ

Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12.00μ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλατεία Βαρνάβα 12μ

Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 11πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11πμ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 11πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ

Ν.ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 12μ

Α.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Κάτω πλατεία Everest 12μ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 12μ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή Αγορά 11.30πμ

ΙΛΙΟΝ

Βιολογική Λαϊκή πάρκο Τρίτση 11.30

ΠΕΙΡΑΙΑΣ δημοτικό θέατρο 12μ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Αμφιάλη Παύλου Φύσσα 12μ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 12μ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 11.30πμ

ΒΟΛΟΣ πλ. Αγ. Νικολάου 12μ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 12μ

Με μεγάλη επιτυχία έγινε η εκδήλωση «100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή – Παλιοί και νέοι πρόσφυγες παλεύουμε μαζί» που συνδιοργάνωσαν η ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας-Κορυδαλλού και το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά. Η εκδήλωση έγινε το βράδυ του Σαββάτου 22/10 στον Πολιτιστικό Πολυχώρο “Μάνος Λοΐζος” στη Νίκαια. Στον ίδιο χώρο ξεκίνησε να λειτουργεί από τις 20 Οκτώβρη και θα συνεχιστεί έως τις 27/10, έκθεση ζωγραφικής και χειροτεχνίας, ντόπιων και μεταναστών καλλιτεχνών.

Ήταν μία συνάντηση δεκάδων απογόνων των προσφύγων του ‘22 και σύγχρονων μεταναστών που ζουν σήμερα στη Νίκαια και βιώνουν τις συνέπειες της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ, όπως τη βίωσαν οι πρόγονοι των σημερινών Νικαιωτών 100 χρόνια πριν. Οι καταστροφικές επιλογές της ελληνικής άρχουσας τάξης που οδήγησαν στο σφαγείο της μικρασιατικής εκστρατείας, οι ρατσιστικές πολιτικές και οι άθλιες συνθήκες που αντιμετώπισαν οι πρόσφυγες όταν έφτασαν στην Κοκκινιά και τις άλλες περιοχές της Αθήνας και του Πειραιά, η σύνδεσή τους με τις μάχες του εργατικού κινήματος και την αριστερά, ήταν βασικά ζητήματα που έθιξαν οι εισηγητές και όσοι πήραν το λόγο στη συνέχεια.

Την εκδήλωση συντόνισαν η **Πηνελόπη Κουτσουδάκη**, γιατρός από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας-Κορυδαλλού και η **Μαρία Δεβελέγκα**, εκπαιδευτικός από το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά. Ομιλητές ήταν ο **Αλέξανδρος Μακρής**, ιστορικός, συνεπιμελητής του βιβλίου «Ελληνες Στρατιώτες και Μικρασιατική Εκστρατεία», ο **Γρηγόρης Αγκυραλίδης**, επιμελητής του βιβλίου «Η Προσφυγούπολη Νίκαια-Νέα Κοκκινιά» και ο **Λέανδρος Μπόλαρης**, συγγραφέας του βιβλίου «ΣΕΚΕ- Οι Επαναστατικές Ρίζες της Αριστεράς στην Ελλάδα».

Ο Αλέξανδρος Μακρής που πήρε πρώτος το λόγο, επικεντρώθηκε στις κοινωνικές πιυχές του Μικρασιατικού Πολέμου, εστιάζοντας περισσότερο στην εμπειρία των στρατιωτών που πολέμησαν εκεί, αλλά και τις τραγικές συνέπειες για όλη την κοινωνία στα μετόπισθεν. «Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας πολέμησαν περίπου 230.000 στρατιώτες έφεδροι και κληρωτοί, ηλικίας μεταξύ 20 και 30 ετών, ενώ όλη τη δεκαετία ‘12-’22 επιστρατεύτηκαν περίπου 400.000 άνδρες. Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας, οι θανόντες και οι εξαφανισθέντες ήταν περίπου 42.000 και όλη τη δεκαετία 75.000.

Η δυσарέσκεια που δημιουργήθηκε εκφράστηκε με κινητοποιήσεις στα μετόπισθεν που εξέφραζαν αντιπολεμικά αιτήματα, όπως και αιτήματα κατά της ακρίβειας της ζωής. Ο τιμάρημος από το ‘14 έως το ‘21

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση. Από αριστερά: Θ.Διαβολάκης, Λ.Μπόλαρης, Μ.Δεβελέγκα, Π.Κουτσουδάκη, Γ.Αγκυραλίδης, Α. Μακρής

Η Κοκκινιά της προσφυγιάς και του αγώνα

είχε τετραπλασιαστεί και μέσα σε δυο χρόνια διπλασιάστηκε εκ νέου. Οι τραγικές συνθήκες στο μέτωπο οδήγησαν σε αύξηση των λιποταξιών», είπε. Και συμπλήρωσε: «Όταν το Φθινόπωρο του ‘21 κλήθηκε η κλάση του ‘22 υπήρχαν μαζικά κρούσματα ανυποταξίας. Η εμπειρία του πολέμου ακολούθησε τους στρατιώτες και μετά την αποστράτευσή τους. Όσοι επέστρεψαν ζωντανοί, δε σήμαινε ότι γύρισαν αρτιμελείς, υπολογίζεται ότι έχουμε περίπου 14.000 αναπήρους πολέμου στην Ελλάδα.

Παλαιοί Πολεμιστές

Στην Ελλάδα εμφανίστηκε το ισχυρότερο, κατ’ αναλογία του αριθμού των επιστρατευμένων, παλαιοπολεμικό κίνημα σε κομμουνιστική κατεύθυνση. Η εμπειρία του πολέμου συνέβαλε στη ριζοσπαστικοποίηση των στρατιωτών. Πολλοί παλαίμαχοι συσπειρώθηκαν στις ενώσεις των Παλαιών Πολεμιστών και σε αυτές τις οργανώσεις αναδείχθηκαν στην ηγεσία τους Κομμουνιστές Παλαιοί Πολεμιστές».

Ο Γρηγόρης Αγκυραλίδης μίλησε για τα χαρακτηριστικά των προσφύγων που έφυγαν από τη Μικρασία και πώς εγκαταστάθηκαν στην Κοκκινιά και στη συνέχεια τη συμμετοχή τους στο εργατικό κίνημα και τη Εθνική Αντίσταση. «Μετά την κάρρευση του μετώπου, την καταστροφή της Σμύρνης το ‘22 και την υπογραφή της Συνθήκης της Λοζάνης το ‘23, ένα μέρος των προσφύγων έρ-

χεται στην χέρσα περιοχή της Κοκκινιάς και ιδρύεται ο προσφυγικός συνοικισμός της Νέας Κοκκινιάς, στις 18/6/1923. Όλος αυτός ο κόσμος ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, 1 στις 5 οικογένειες είναι μονογονεϊκές με επικεφαλής γυναίκα, που αναγκάζονται να εργάζονται.

Το 1929 έχουμε απεργιακές κινητοποιήσεις των ταπητουργών στην Κοκκινιά, τα Ταμπούρια και τη Δραπετσώνα, ενώ από το νόμο απαγορεύεται ο συνδικαλισμός των εργατριών. Ένας άλλος χώρος που εργάζονται οι πρόσφυγες είναι τα βυρσοδεψεία της Παλιάς Κοκκινιάς, όπου οι συνθήκες εργασίας είναι άθλιες. Σιγά σιγά όμως αρχίζει η εργατική τάξη της Κοκκινιάς να εμφανίζει συνδικαλιστική και ταξική αλληλεγγύη, τόσο μεταξύ τους όσο και σε άλλους εργαζόμενους που απεργούν, όπως είναι η καπνοβιομηχανία στην Καβάλα. Το 1933 γίνεται μία μεγάλη απεργία στα κλωστοϋφαντουργεία της Κοκκινιάς που κρατάει 27 μέρες και οδηγεί τόσο σε αύξηση των μισθών όσο και να πάρει πίσω η εργοδοσία κάποιες απολύσεις.

Το 1934 το ΚΚΕ θα φτάσει στο μεγαλύτερο εκλογικό του ποσοστό στο 11,2% από 1,5% που είχε το 1926. Λίγο πριν τη δικτατορία της 4ης Αυγούστου του Ιωάννη Μεταξά, μετά τα γνωστά γεγονότα στη Θεσσαλονίκη του ‘36, γίνεται μία μεγάλη απεργία συμπαραστάσης όπου οι διαδηλωτές φτάνουν τους 20.000 και γίνονται συγκρούσεις με την αστυνομία στην περιοχή του Πει-

ραιά. Η Κοκκινιά μετά την εισβολή των Γερμανών και την κατοχή, χαρακτηρίζονταν ως “μικρή Μόσχα”, “παρτιζάνα Κοκκινιά” και “ανταρτομάννα”. Υπάρχουν διάφορες εστίες του ΕΛΑΣ στην περιοχή των Κιλικιανών όπου λειτουργούσε παράνομο τυπογραφείο του ΕΑΜ Πειραιά, ενώ στην περιοχή της Κοκκινιάς δρα το 6ο Σύνταγμα του ΕΛΑΣ με 3 Τάγματα και 9 λόχους. Η Κοκκινιά είχε μεγάλη συμμετοχή στην απεργία του Μαρτίου του ‘43 που ματαίωσε την επιστράτευση».

ΣΕΚΕ

Ο Λέανδρος Μπόλαρης ξεκίνησε λέγοντας ότι «η αριστερά στην Ελλάδα ιδρύθηκε κόντρα στη Μικρασιατική Εκστρατεία, κόντρα στον πόλεμο. Το ΣΕΚΕ ιδρύθηκε το Νοέμβριο του ‘18, πέντε μήνες πριν την Μικρασιατική Εκστρατεία. Η πρώτη στιγμή που πήρε θέση ήταν η Πρωτομαγιά του 1919, όπου υπήρχε το ζήτημα εάν θα γιορταστεί με απεργίες και διαδηλώσεις ή θα ακούσουμε πατριωτικούς λόγους. Και εκεί αρχίζει η κόντρα μέσα στα σωματεία και τη ΓΣΕΕ, που είχαν πρωτοστατήσει να ιδρυθεί και οι συνδικαλιστές του ΣΕΚΕ.

Το πρώτο που έβαλε το ΣΕΚΕ ήταν ότι αυτός δεν είναι πόλεμος απελευθερωτικός, είναι πόλεμος κατακτητικός, για τα συμφέροντα των Ελλήνων αστών και των Βρετανών ιμπεριαλιστών για να μοιράσουν την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Αυτή την αντιπολεμική στάση τη συνδέει με την οργανωμένη εργατική τάξη. Γι-

νεται όπλο για να στηρίξει τις απεργίες και τους αγώνες που φουντώνουν στη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Ήταν μάχη να συνεχιστούν οι απεργίες και να μην βάλει το εργατικό κίνημα πλάτη στην ‘εθνική προσπάθεια’. Και το τρίτο που έβαζε το ΣΕΚΕ ήταν η στρατηγική της επανάστασης. Έλεγε ότι η εργατική τάξη θα ανατρέψει αυτό το σύστημα που μας έχει οδηγήσει 10 χρόνια σε πόλεμο, όπως έκαναν οι εργάτες στη Ρωσία το ‘17.

Αυτή η τριπλή προσπάθεια δεν απομόνωσε το ΣΕΚΕ από τον κόσμο. Αντίθετα του έδωσε την πρώτη μαζικοποίηση. Ήταν μαζική η αντίθεση στον πόλεμο και η δυσарέσκεια του κόσμου που έλεγε “πολεμάμε 10 χρόνια και την πληρώνουμε εμείς, ενώ οι μετοχικές εταιρείες και οι οικογένειές τους κάνουν τρελά κέρδη”. Αυτή η κατάσταση δίνει στο ΣΕΚΕ τη μαζικοποίηση και τη δυνατότητα για την αριστερά να μπει στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό.

Οι πρόσφυγες είναι η νέα εργατική τάξη. Στη δεκαετία του ‘20-’30 αυτή η εργατική τάξη αποχτά αυτοπεποίθηση. Οι πρόσφυγες συναντάνε την αριστερά στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς. Εκεί έχει τις ρίζες η ριζοσπαστικοποίηση της δεκαετίας του ‘30 που κορυφώθηκε το ‘36 και τη δεκαετία του ‘40. Σήμερα πρέπει η Αριστερά να τα θυμηθεί όλα αυτά και να βαδίσει στο δρόμο που έβαλε το ΣΕΚΕ στη δεκαετία του ‘20, της κόντρας στον πόλεμο, της εργατικής αντίστασης και της επαναστατικής προοπτικής».

Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με πολλές μαρτυρίες για εκείνη την περίοδο αλλά και παρεμβάσεις για τους αγώνες ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών σήμερα ενάντια στο ρατσισμό, τους φασίστες, τον πόλεμο και την κυβέρνηση της ΝΔ. Το λόγο πήραν ο **Παντελής Μάναλης**, Ερευνητής Τοπικής Ιστορίας, ο **Muddassar Iqbal**, από το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, η **Τιάννα Ανδρέου** από την ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά, ο **Θανάσης Διαβολάκης**, Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιά με την Ανταρσία στο Λιμάνι, η **Κατερίνα Θωίδου**, Δημοτική Σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη με την Ανταρσία στην Κοκκινιά, ο **Λεωνίδας Κοντουδάκης** παλιός αγωνιστής της νεολαίας Λαμπράκη, ο **Γιάννης Σηφακάκης** από το Κεντρικό Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ, ο **Νίκος Αμπανάβας** συγγραφέας του βιβλίου “Το Δουρογούτι της κατοχής και της αντίστασης” και εκπαιδευτικός στη Νίκαια, ο οποίος τόνισε ότι η συνάντηση των προσφύγων με την αριστερά δεν ήταν εύκολη, χρειάστηκε το ΚΚΕ να μετατρέψει την γειτονιά σε χώρο ταξικής πάλης. Και έθεσε το κείμενο ερώτημα: «Σήμερα υπάρχει μια αντίστοιχη αριστερά, υπάρχει το αντίστοιχο κόμμα αυτής της εποχής για να γίνει αυτή η συνάντηση;».

Κατερίνα Θωίδου

1η ΝΟΕΜΒΡΗ Αντιφασιστική διαδήλωση στο Ν. Ηράκλειο

Μαζικές διαστάσεις παίρνει η σύσκεψη που κάλεσε το δημοτικό σχήμα Εκτός των Τειχών στο Μαρούσι, την προηγούμενη Δευτέρα 17 Οκτώβρη, με στόχο τον συντονισμό της αντιφασιστικής δράσης στα Βόρεια Προάστια μετά και την επίθεση των φασιστών σε μαθητές/τριες της ομάδας Anticapitalista και σε μέλη της ΚΕΕΡΦΑ στο 1ο ΕΠΑΛ Μαρουσιού.

Το κοινό κείμενο, που μόλις κυκλοφόρησε, με τίτλο: "Εξω οι φασίστες από τα σχολεία και τις γειτονιές μας", υπογράφεται από τοπικούς συλλόγους δασκάλων και καθηγητών, συλλόγους γονέων και την Ένωση Συλλόγων Γονέων Αμαρουσίου, δημοτικά σχήματα, πολιτιστικούς συλλόγους και αντιρατσιστικές, αντιφασιστικές κινήσεις και καλεί σε δύο μαζικές δράσεις. Σε αντιφασιστική διαδήλωση την Τρίτη 1 Νοέμβρη, στις 7μμ, στη Πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου και σε αντιφασιστική συναυλία το Σάββατο 12 Νοέμβρη στο Μαρούσι.

Η αντιφασιστική διαδήλωση, στη 1 Νοέμβρη, έχει τεράστια σημασία. Είναι η μέρα που φασίστες, τα τελευταία χρόνια, επιχειρούν να κάνουν επίδειξη δύναμης, με την προστασία της αστυνομίας, μπροστά από τα παλιά τους γραφεία στο Ηράκλειο.

Το αντιφασιστικό κίνημα απαντάει με μαζικές αντιφασιστικές διαδηλώσεις όλο αυτά τα χρόνια. Το ίδιο θα κάνουμε και φέτος. Ιδιαίτερα φέτος που οι φασίστες προσπαθούν να ξανασηκώσουν κεφάλι.

Η κυβέρνηση της ΝΔ δίνει απλόχερα όλα τα περιθώρια για την ανασυγκρότηση των φασιστών. Από την ανοχή στις ναζιστικές προκλήσεις του Πλεύρη κατά της Μάγδας Φύσσα στο δικαστήριο, μέχρι την υιοθέτηση της ρατσιστικής και σεξιστικής τους ατζέντας. Από τη ρατσιστική πολιτική των δολοφονικών επαναπροωθήσεων στα σύνορα μέχρι την νομιμοποίηση και συνεργασία με την κυβέρνηση της φασίστριας Μελόνι στην Ιταλία.

Αυτή είναι η πολιτική που αποθρασύνει τους φασίστες να προχωράνε σε οργανωμένες επιθέσεις όπως στο 1ο ΕΠΑΛ Αμαρουσίου και πιο πριν σε αντιφασιστική συγκέντρωση της ΚΕΕΡΦΑ στη πλατεία Ηρακλείου και σε μεμονωμένους αντιφασίστες. Και όλα αυτά με την προκλητική ανοχή της αστυνομίας που είναι "απασχολημένη" να χτυπάει τους απεργούς της Μαλαματίνα, τους φοιτητές στα πανεπιστήμια και στις διαδηλώσεις, κατοίκους και γονείς στα Εξάρχεια και στο Λόφο του Στρέφη.

Όλες και όλοι, ενωτικά, να δώσουμε τη μάχη ενάντια στη φασιστική απειλή, και στις συνθήκες που επωάζουν το αυγό του φασισμού, με την μαζική παρουσία την Τρίτη 1 Νοέμβρη στις 7 μμ στη πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου.

Γιώργος Ράγκος

Τέσσερις με έξι μονάδες μπροστά από τον Ζαΐρ Μπολσονάρου, τον σημερινό ακροδεξιό πρόεδρο της Βραζιλίας, βρίσκεται σύμφωνα με τα τελευταία γκάλοπ ο Λούλα ντα Σίλβα, ο υποψήφιος της κεντροαριστεράς. Αλλά το αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου των εκλογών, που θα γίνουν την ερχόμενη Κυριακή 30 Οκτωβρίου, εξακολουθεί να είναι πολύ αβέβαιο.

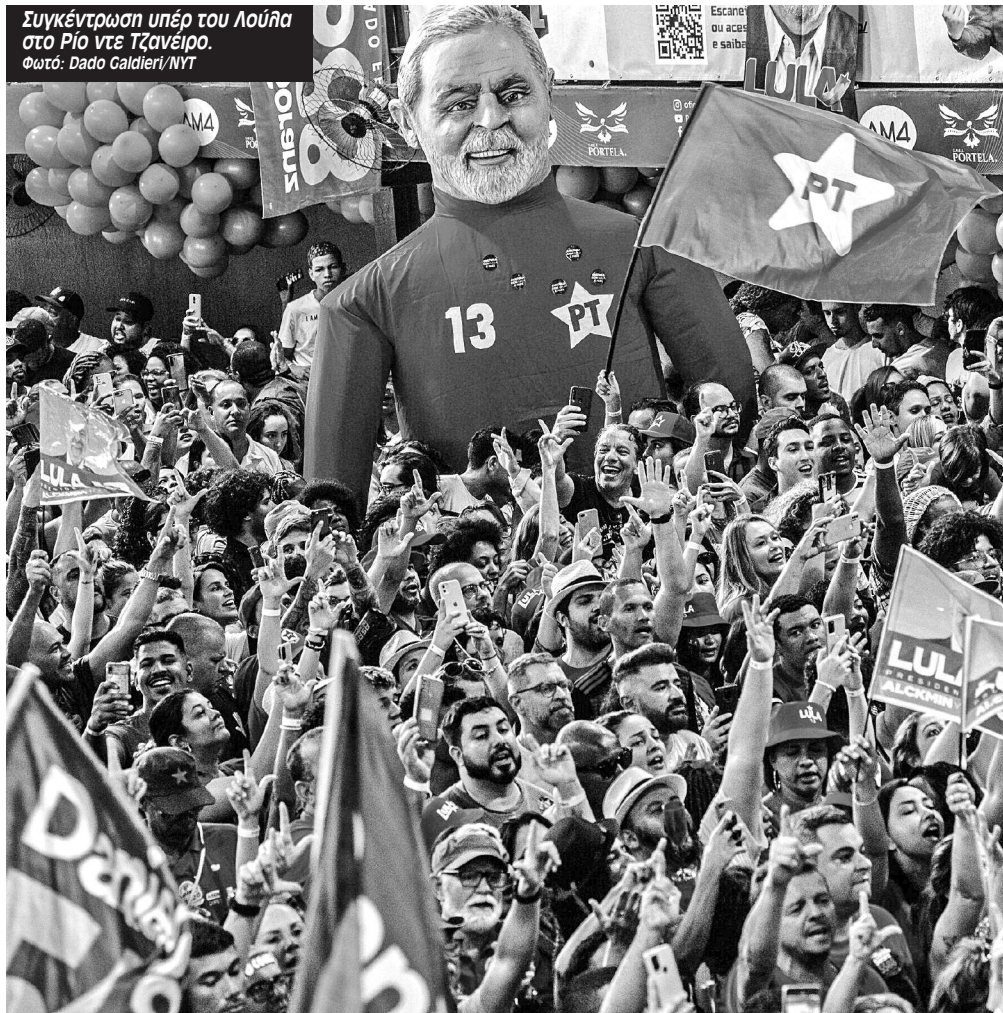
Ο Μπολσονάρου δεν είναι απλά ακροδεξιός: είναι φασίστας. «Είμαστε χριστιανοί, λέμε ναι στην ατομική ιδιοκτησία. Πιστεύουμε στο δικαίωμα της αυτοάμυνας. Αυτή είναι η χώρα που θέλουμε, όχι μια χώρα κλεφτών» έλεγε στην πρώτη τηλεοπτική αναμέτρηση ανάμεσα στους δυο προεδρικούς υποψηφίους. Δηλώνει αντίθετος όχι μόνο στο δικαίωμα της άμβλωσης, τους ομόφυλους γάμους και τους μετανάστες αλλά ακόμα και στις μεικτές δημόσιες τουαλέτες.

Ο Λούλα -ένας πρώην συνδικαλιστής που κυβέρνησε τη Βραζιλία για οκτώ χρόνια (από την 1/1/2003 ως τις 31/12/2010)- είχε καταδικαστεί και φυλακιστεί για σκάνδαλα και διαφθορά. Ο δικαστής που τον φυλάκισε έγινε, λίγο αργότερα, υπουργός στην κυβέρνηση του Μπολσονάρου. Ο Λούλα απελευθερώθηκε τελικά το 2019, ύστερα από ενάμιση χρόνο στις φυλακές, από το ανώτατο δικαστήριο που ακύρωσε τις προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις. Ο Μπολσονάρου δεν αναγνώρισε την ετυμηγορία. Αποκαλεί τον Λούλα «κλέφτη» και το ανώτατο δικαστήριο όργανο της αντιπολίτευσης. «Κάποιοι από τους δικαστές έχουν συμφέροντα συνδεδεμένα με έναν από τους υποψηφίους», έλεγε πρόσφατα, υπονοώντας για μια ακόμα φορά ότι οι ανώτατοι δικαστές είναι «πουλημένοι».

Πολλοί φοβούνται ότι ο Μπολσονάρου, ακολουθώντας το πρότυπο του Τραμπ, δεν θα αναγνωρίσει, αν ηττηθεί, το αποτέλεσμα των εκλογών και θα προσπαθήσει να παραμείνει πραξικοπηματικά, με διάφορα τεχνάσματα, στην εξουσία. Το κόμμα του ξιφουλκεί συνεχώς ενάντια στο ηλεκτρονικό σύστημα ψηφοφοριών της Βραζιλίας, το οποίο υποτίθεται ότι ελέγχεται (με κάποιο μυστηριώδη τρόπο) από τον Λούλα.

Τα ΜΜΕ που πρόσκεινται στον Μπολσονάρου διαδίδουν τη μια τερατολογία μετά την άλλη. Κατηγορούν το Εργατικό Κόμμα, χωρίς κανένα στοιχείο, για «σατανισμό», «παιδοφιλία» και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς. Το ανώτατο δικαστήριο προσπάθησε να βάλει φρένο σε αυτόν τον κατήφορο -για να εισπράξει απλά μια ακόμα κατηγορία ότι είναι πουλημένο.

Φυσιολογικά οι εκλογές θα ήταν «περίπατος» για τον Λούλα. Η τριετία του Μπολσονάρου στην εξουσία ήταν φριχτή για τους εργάτες και τους φτωχούς. Η αδιαφορία της κυβέρνησής του για τους απλούς ανθρώπους και τις ζωές τους φάνηκε ανάγλυφα την περίοδο της πανδημίας -η Βραζιλία είχε αναλογικά έναν από τους μεγαλύτερους αριθμούς νεκρών στον κόσμο. Η καταστροφή του Δάσους του Αμαζονίου -και μαζί με αυτό και των κοινοτήτων των ιθαγενών που ζούνε σε αυτό- πήρε δραματικές διαστάσεις και έχει επιταχυνθεί τους τελευταίους μήνες καθώς η κυβέρνηση αφήνει τους καταπατητές, τους χρυσοθήρες, τους υλοτόμους και τους εμπόρους ναρκωτικών ελεύθερους να κάνουν κυριολεκτικά ό,τι θέλουν.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Ο κρίσιμος δεύτερος γύρος

ους μήνες καθώς η κυβέρνηση αφήνει τους καταπατητές, τους χρυσοθήρες, τους υλοτόμους και τους εμπόρους ναρκωτικών ελεύθερους να κάνουν κυριολεκτικά ό,τι θέλουν.

Δολοφονίες

Η Βραζιλία είναι ο παγκόσμιος πρωταθλητής σε δολοφονίες (δημοσιογράφων, ακτιβιστών, δικαστικών κλπ) που σχετίζονται με τα δικαιώματα στη γη. Στην περιοχή του Αμαζονίου (όπου γίνονται έτσι και αλλιώς και οι περισσότερες δολοφονίες) οι δολοφονίες έχουν αυξηθεί κατά 50% μέσα στον τελευταίο χρόνο.

Αλλά οι εκλογές δεν είναι περίπατος για τον Λούλα. Και για αυτό ευθύνεται πρώτα και κύρια ο ίδιος. Η πρώτη του εκλογική νίκη το 2002 είχε γεννήσει ένα κύμα ενθουσιασμού και προσδοκίας. Η διακυβέρνησή του ήταν μια απογοήτευση. Στην εξουσία νοιάστηκε πολύ περισσότερο για τις επιχειρήσεις, τις τράπεζες και την εθνική οικονομία από ότι νοιάστηκε για τους απλούς ανθρώπους.

Στις εκλογές αυτές φρόντισε από την αρχή να μην καλλιεργήσει αυταπάτες. Υποψήφιος αντιπρόεδρος του είναι ο **Τζεράλντο Αλκμίν**, ο πρώην γγέτης της κεντροδεξιάς και αντίπαλός του στις εκλογές του 2006. Ο στόχος της προεκλογικής του εκστρατείας ήταν να κερδίσει το «κέντρο» -να προσελκύσει το συντηρητικό μεσόστρωμα της κοινωνίας. Αλλά το μόνο που κατάφερε με αυτή

την (δοκιμασμένη πολλές φορές από την σοσιαλδημοκρατία) αποτυχημένη τακτική ήταν να υπονομεύσει ακόμα περισσότερο την εμπιστοσύνη των εργατών και των φτωχών -που απλά δεν πρόκειται να πάνε στις κάλπες να ψηφίσουν.

Όσο για το μεσόστρωμα, όπως έδειξαν οι πρόσφατες περιφερειακές εκλογές, αυτός που το κερδίζει, εκλογικά τουλάχιστον, μοιάζει να είναι ο Μπολσονάρου. Όχι γιατί έχουν γίνει ξαφνικά όλοι φασίστες. Αλλά γιατί η κεντροδεξιά ξέπλυνε τον Μπολσονάρου, συνεργαζόμενη για μια περίοδο μαζί του. Αφού φρόντισε πρώτα να ξηλώσει τις πόρτες που χώριζαν τα διαμερίσματα της «δεξιάς πολυκατοικίας», δυσκολεύεται τώρα να πείσει ότι υπάρχουν κάποια σινικά τείχη που χωρίζουν τα πάνω «φωτεινά» πατώματα από τα σκοτεινά υπόγεια.

Σωτήρης Κοντογιάννης

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα, εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδύ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Αλ. Καλέρης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

